

JACÍ JSME

Věnováno 15. výročí založení Jazzové sekce.

Motto:

Jazzová sekce se chce stát součástí naší pokrokové kulturní fronty a svou činností přispět k obohacení našeho života. ... Členem se může stát každý jazzový hudebník a přítel jazzu, který se dobrovolně přihlásí.

/Z usnesení ustavující konference JS SH ČSR
ze dne 30. 10. 1971/

Redakční poznámka

Rukopis textu, který tvoří jádro této publikace, je jedním z mála dokumentů, jež šťastnou náhodou nebyly zabaveny při policejní likvidaci Jazzové sekce dne 2.9.1986. Nevíme, zda se jedná o text připravený do tisku a ke zveřejnění, či pouze interní studijní materiál výboru sekce. Závažnost dokumentu nás vedle k rozhodnutí připomenout jeho publikováním patnáctileté výročí založení Jazzové sekce. Původní text nebyl upraven, publikace je pouze doplněna delšími materiály, které mají k uvedenému výročí úzký vztah.

Obsah

Úvod	5
I. Charakteristika respondentů a způsob zpracování ankety	6
II. Hodnocení současného kulturního dění u nás	9
III. Stanovisko k situaci na jazzové a rockové scéně v 70. a 80. letech	13
IV. Co omezuje aktivitu stoupenců moderní hudby ...	16
V. Nezestupitelnost JS	21
VI. Budoucnost JS očima členské základny	27
Závěry	30
Doslov	33
Přehled 15. leté činnosti JS	35
Bulletin JAZZ /jmenný rejstřík hudebníků a skupin ..	41
Edice JAZZPETIT /Přehled vydaných titulů	45
Edice SITUACE / Přehled vydaných titulů	47
Historie 15. letého boje o nezávislou existenci JS	48

Vážení přátelé,

protože není možné svolat členskou schůzi, rádi bychom znali vaše názory, názory řadových členů, které známe jen podle jména z dopisů. Vaše odpovědi budou zpracovány ve studii, která bude zahrnovat i rozsáhlé zkušenosti aktivistů. Na výsledek této práce čekají všichni ti, kterým nejou lhostejné pocity mladých generací ani situace v kulturní sféře. Studie bude seriózním podkladem pro pracovníky v kultuře a jinde.

- 1/ Váš názor na jazzovou a rockovou scénu 70. a 80. let v ČSSR
- 2/ Napište své názory na dění v kultuře naší současnosti, jaký máte přehled v jednotlivých oblastech (divadlo, film, výtvarné umění, hudba) a jakým podílem k vaší informovanosti přispívá práce Jazzové sekce.
- 3/ Podle našeho organizačního řádu je jednou z mála povinností člena se aktivně podílet na činnosti své organizace (tzn. i v místě vašeho bydliště). Na základě zkušeností odhadujeme, že tuto povinnost plní asi tak 10% členské základny. Pokud k této aktivitě přičtete i činnost v jiných kulturních oblastech, které jsou se zájmovou činností JS ve shodě, zvýší se počet aktivních členů ani na čtvrtinu členské základny. Co nejvíce brání šíření aktivity členů? Napište nám konkrétní příklady, kdy aktivita v zájmové umělecké činnosti, ať už organizační, umělecká nebo osvětová, narazila na nezáměr z důvodu byrokratické pasivity nebo dokonce na projevy subjektivního nepřátelství.
- 4/ Činnost JS je už dlouhá léta omezována administrativními zásahy, které vycházejí z ignorace stanov Svazu hudebníků, našeho organizačního řádu a bohužel, i z porušování platných zákonů a předpisů. Výsledkem bylo loňské zrušení Jazzové sekce SH, zrušení jazzové komise při ÚV SH. Kontinuita práce v JS PPSH byla nadále potlačována stejným způsobem. Máte představu o těchto problémech? Co soudíte o práci výboru a aktivistů JS? Jaký máte názor na téměř 15letou činnost JS?
- 5/ Domníváte se, že ze současné situace trvale sílících tlaků ze strany konkrétních funkcionářů naší kultury má význam JS nadále podporovat, nebo jako člen navrhuje, aby výbor JS odstoupil a organizace ve smyslu org. řádu byla zrušena? (tj. rozhodne li se dvoučlenná většina členské základny).
- 6/ Vaše jména nebudeme zveřejňovat; budete li však se zveřejněním souhlasit, připište to.

Děkujeme

20.8.1984

Veše Jazzová sekce

Ú V O D

V srpnu 1984 rozeslal výbor Jazzové sekce Svazu hudebníků členům sekce a také čekatelům na členství Zpravodaj 43 10 88. Informoval v něm členskou základnu o průběhu sporu, který vede sekce s Ministerstvem kultury, o obviněních, kterým musí čelit, a v závěru položil členům několik otázek, které směřovaly ke zjištění jejich postojů k soudobému kulturnímu a zejména hudebnímu dění a také ke zjištění stanoviska jak má výbor sekce postupovat nadále. Tento Zpravodaj, který byl po několika měsících mlčení jediným signálem o trvání sekce, vyvolal živou odezvu. Na adresu sekce přišlo postupně 872 dopisů, které odpovídaly na položené otázky. Kromě toho došlo samostatně téměř 1370 kartiček s nabídkou konkrétní pomoci sekci. Obě formy odpovědi zvolilo 500 respondentů.

Spontaneita s jakou stoupenci sekce reagovali, rozsáhlost a osobní tón jejich výpovědí, výslovná snaha o aktivní účast v kulturním dění – to všechno na stránkách dopisů představuje nesmírně cenný dokument. Svědčí o postojích určité části naší veřejnosti, zejména mládeže k základním problémům kulturní politiky a také vypovídá o významu umění, zvláště hudby v životě současníků. I když dopisy po formální stránce naprosto postrádají náležitosti sociologického dotazníku, jsou jedinečným pramenem pro sociologickou sondu do současných kulturních poměrů.

Sociologickou analýzu je třeba zaměřit se zřetelem na požadavky odběratele: jinak by bylo třeba formulovat výstupy pro odpovědné činitele státního aparátu, jinak pro veřejnost a jinak pro funkcionáře vlastní Jazzové sekce. Není jisté kdo bude čtenářem této zprávy, je psána pro potřeby Jazzové sekce tak, aby si ji mohli odpovědní činitelé také někdy přečíst...

Jistě by bylo možné zpracovat tyto pozoruhodné dokumenty i jiným způsobem. Psycholog by mohl najít v těchto dopisech materiál k charakteristice jedné části mladé generace. Historik by v nich našel údaje o vlivu současných poměrů a důsledcích kulturní politiky na chování, zájmy a aspirace naší společnosti atd. Možná, že by k takovému hodnocení potřeboval další časový odstup. Ostatně dopisy jsou uchovány v anonymních přepisech v archivech Jazzové sekce.

1. Charakteristika respondentů a způsob zpracování ankety.

Jak bylo řečeno úvodem, Zpravodaj 43 10 88, kterým byla otevřena anketa, vyvolal mezi stoupenci Jazzové sekce velmi živou odezvu. První dopisy přicházely na adresu JS již v první dekádě po rozeslání Zpravodaje, poslední docházely ještě počátkem roku 1985. Celkem odpovědělo na výzvu výboru 35% dotázaných stoupenců sekce. Ve srovnání s výsledky jiných dopisních ankety byla návratnost odpovědí trojnásobně vyšší.

Podle geografického rozdělení bylo z celkového počtu 1 370 odpovědí 55,4% z Čech, 36,4% z Moravy a 8,2% ze Slovenska. Podle krajů měl nejvyšší podíl odpovědí Severomoravský kraj.

Podíl odpovědí za jednotlivé kraje ČSSR

Praha	15%
StČ	5%
JČ }	13,5%
ZČ }	
StČ	10,4%
VČ	11,5%
JČ	16,8%
StČ	19,5%
ZČ	4,5%
StČ }	3,7%
VČ }	
Celkem	100,0%

Adresy respondentů zahrnují nejen krajská města a okresní sídla, ale i zcela malé obce. Zpravidla u nich došlo k setkání s moderní hudbou a s činností Jazzové sekce ve městě v době studií a po dokončení studia a po nástupu do zaměstnání na venku zůstává tento zájem jako významný prvek integrity mladé osobnosti i jako důležitý obsah lidských kontaktů se světem.

Vzhledem k formálním nedostatkům ankety nelze přesně stanovit demografické a socioprofesionální znaky respondentů. Překvapující je vysoká převaha mužů: 85%. Průměrný věk respondentů se pohybuje kolem 27.let. Pokud jde o sociální zařazení jsou zastoupena nejrozumnější povolání s vysokým podílem povolání s nejvyšší kvalifikací. Dělníci jsou zastoupeni 27%, vysokoškolsky vzdělání odborníci jsou zastoupeni 31,5%. Mezi mladšími věkovými skupinami převažují studenti.

Souhrn dostupných údajů o stoupencích JS, kteří odpověděli na výzvu výboru, je charakterizuje jako nejmladší část dospělé populace, která skončila svou profesní přípravu a nastupuje ekonomickou aktivitu. Jejich zájem o kulturní a zejména hudební život je dlouhodobý a trvalý, výrazně poznamenal léta jejich dospívání a přetrvával do další životní fáze. Intenzita jejich účasti je často omezo-
vána jejich osobní situací; založení rodiny, existenční starosti mladých domácností pohlcují mnoho času a energie. Příslušníci střední generace projevují ve svých odpovědích příznačnou zralost svého hudebního zaměření a určitý nadhled nad výstřelky současné situace.

Pozoruhodná byla otevřenost odpovědí, osobní tón dopisů a odvaha podstoupit jisté osobní riziko pro své postoje. Nečitelně se podepsalo 7% podepsaných, jen 4% respondentů uvedlo, že si nepřejí být jmenováni. Výslovný souhlas s uveřejněním jména je zaznamenán u 34,4%.

Ochota aktivně se angažovat v zájmu sekce se projevila nejen v mimořádně vysoké návratnosti anket, v rychlosti reakce a v otevřeném tónu odpovědí. Stejně závažná byla i nabídka konkrétní nezištné pomoci, kterou dokládají kartičky "sekce sekci". Nabídky těchto respondentů jsou stejně významné jako dopisy vyjadřující názory a postoje. Jedná se očividně o reakci pragmatiky uvažujících členů, kteří se necítí kompetentní ke komentování momentální situace, avšak jsou ochotni se aktivně podílet na jejím zlepšení.

Většina respondentů se však chopila příležitosti dané anketou k osobnímu ujasnění a vyjádření základních estetických i etických postojů. Vypracovávali rozsáhlé zprávy o tom jak našli cestu k moderní hudbě, jaký význam má umění v jejich životě, jak hluboce zasahuje dění v kultuře do jejich osudů. Jsou to výpovědi naprosto individuální, preferované hudební žánry, skupiny interpretů a tvůrců se často liší, ale zcela shodná je zásadovost a otevřenost těchto hlasů.

Pro zpracování sociologické ankety představuje však právě tato vlastnost dopisů velkou obtíž. Estetické soudy v této oblasti nelze pro názorové odlišnosti sčítat a zobecnit. Setřela by se tím závažnost osobní výpovědi těchto dopisů. Proto byl zvolen v sociologické praxi neobvyklý způsob zpracování, který poněkud pomíjí kvantitativní stránku ankety a uděluje maximální pozornost individuálním postojům, estetickým názorům - čili kvalitativním znakům odpovědí. A tak se v následujícím výkladu nesetkáme s tabulkami, výpočty procent a dalšími atributy sociologických zpráv, ale mnohem více s citacemi z textů dopisů. Autoři citátů budou označeni pořadovým číslem dopisu dle termínu doručení.

Vlastní rozbor ankety, analýza odpovědí na každou z pěti položených otázek, je velmi ztížen formální stránkou odpovědí. Místo obvyklých formálně jednotných dotazníků představují dopisy sekci několik set odpovědí zcela odlišného rozsahu i způsobu zpracování: od jediné věty až k mnohastránkovým úvahám, od zaslíbené argumentace právní a uměnovědné až po verše a kreslené příběhy. Mnoho respondentů si výslovně stěžuje na přílišnou náročnost otázek, zejména pokud jde o první dvě. Téměř třetina všech respondentů vyřešila tuto obtíž tak, že

k užšímu problému, který se přímo dotýká zájmové skupiny a je do značné míry determinován obecnou kulturní situací. Dovolují si proto dodatečně opravit pořadí otázek tím, že začneme výklad od odpovědi na otázku č.2.

II. Hodnocení současného kulturního dění u nás

Výpovědi účastníků ankety si nečiní nárok na úplné a vyčerpávající zhodnocení naší současné kulturní situace. Pouze zaznamenávají, které oblasti kultury zasahují mladé publikum a co naopak hledá marně. Jejich dopisy jsou dokumentem doby, která přes ohromující pokrok techniky masových médií degraduje kulturní hodnoty na konzumaci zábavy. Jsou svědectvím toho, že mladá, inteligentní a citlivá část společnosti je odhodlána těmto negativním tendencím čelit. Žadoucí zdravý kulturní vývoj je chápán jako otevřený novým podnětům, živěný konfrontací se světem, rostoucím překonáváním vlastní minulosti. Zásadně nesnáší izolovanost, reglamentování, stagnaci.

"K rozvoji kultury je třeba podnětů, střetů a konfrontací, aby se neustále obohacovala. Kulturní hodnoty by měly být bez hranic...Dění v naší kultuře současnosti není moc konfrontováno se světem a opačně nové podněty k nám dost těžko pronikají"

0826

"To co je vlastní, originální, autonomní, nezávislé na tzv. ž a d o u c í c h p o ž a d a v c í c h, není vůbec připuštěno k životu. Nevím komu takový postup prospívá, vím, že aktivním pracovníkům v kultuře škodí"

0629

"V naší kultuře se projevuje snaha vytvářet zďanie tzv.strednej kultury, vlastne kultury spotrebnej, ktorá je nenáročná na pochopenie a neobohacuje duchovný rozhlad človeka. Tento trend sa praktikuje hlavne v oblasti filmu a hudby, tu je najvýraznejší..."

0280

Většina respondentů sdílí nepříjemný pocit, že kultura v naší společnosti vykazuje v posledním desetiletí sestupný trend a to nejen co do kvality, ale i kvantity.

"V edici Světová četba například vycházelo v 60.letech ročně zhruba 30/!/ titulů,zatímco v r.1983 vyšlo jen pět /!// svazků. Ediční plány jiných nakladatelství... odpovídají nepochybně polovině dříve vydávaných titulů. Výše nákladů je zpravidla nepřímo úměrná úrovni publikace a zájmu...Některá světově významná díla jsou vydávána až se 40-50letým zpožděním, a není to vůbec zaviněno tím, že by nebyla přeložena, některá nevyjdou vůbec. Jak to lze srovnat se všemi usneseními...o zájmu společnosti na růstu kulturní úrovne?"

0279

"Ve všech oblastech naší současné kultury mi vadí,že skutečná kvalita není příliš podporována, že někdy naopak dostávají podporu a jsou rozšiřovány naproste kyče a ve svých důsledcích to vede ke snižování vkusu lidí"

0284

"Myslím, že to co se dostane oficiálně ke 'konzumentovi' je na takové úrovni, že člověk radši ztrácí přehled"

0263

V naprostém rozporu s posláním kultury a umění vůbec jako činnosti, která umožňuje celistvý, spontánní osobní vztah k realitě je dnes pohříchu kultura chápána buď jako konzumní zboží a nebo jako složka výchovy. V prvním případě se řídicí složky zaměřují především na komerční stránku věci. Ve druhém se pak strnule drží schválených osnov. Obojí škodí podstatě.

"Zájmová umělecká činnost je v našem kraji pod kontrolou OKS...tato střediska však bohužel nejsou schopna mladým lidem pomoci. Soustřeďují se jen na velké akce"

0706

"Chladný profesionalismus, nedůvěra v experimentování mladých, opatrnickví, strach z nového, administrativní zásehy do kultury a alibistické papírové vykazování "kulturní činnosti" směrem nahoru, jsou podle mého názoru neblahé průvodní jevy kultury naší současnosti. Jen tak je možné, že Filmové kluby národního diváka se mění na kluby pro pamětníky, že se okázale vystavuje akademická rutina a stereotyp, hraje se to, co vede k blazeovné nudě a pohodlnosti, střední proud produkuje falešný optimismus a sentiment, který nejvíc vynáší"

0483

"Na tomto neradostném stavu se významně podílí síť tajemníků u odborech kultury národních výborů, kulturních středisek a jiných "omezovatelů"

0847

"Na odborech kultury sedí lidé, kteří mají za úkol kulturu uhlídat, nikoli prosazovat a podporovat"

0268

"Jsem přesvědčen, že celková kulturní situace se rok od roku zhoršuje nejen v tom, že schvalovací komise ve všech družích odvětví umění škrtají čím dál tím víc věcí...ale že se vytrácí i poslední zbytky objektivty a tolerance z jakýchkoliv informací o umění...v masových sdělovacích prostředcích"

0399

"Současná praxe kulturní politiky vzbuzuje dojem, že existuje množství kulturních institucí, které neplní svůj účel, pro něž byly stvořeny a staly se z nich byrokratické aparáty brzdící spontánní kulturní rozvoj pracujících /Všech!/. Markantní je to zvláště v souvislosti s mládeží: při národních výborech, výborech SSM a kulturních domech, kde nemají žádnou kulturu, kterou by mohli mládeži nabídnout, aby ji zaujala. Naopak, kterýkoli mladý člověk, který se pokusí z vlastní iniciativy uspořádat koncert rockové hudby, divadelní či filmové představení atd., o vlastní umělecké činnosti nemluvě, narazí okamžitě na bariéru kulturních komisí, odborů, vyhlášek a nařízení, která mu jakoukoliv kulturně uměleckou činnost znemožní"

0852

"V naší současné má zelenou to, co už je mnoho let prověřeno nebo, když se náhodou pokročí ve vývoji dál, povolí se, co se škrtilo, aby náhodou nechytlo to víc nové, vůbec neprověřené.."

0321

"Celá tisíciletí byla mládež symbolem pokroku, ztělesněním nového proti starému, nositelem změny. A nanejmenší je postavena do situace kdy jí nezbyvá jiná volba než souhlasit. Všechno je vybojováno...Jedinou možností jak se vyjádřit, je bojovat za ideály minulé generace, ale "ještě víc" než ona. Je to snad důvod k nadšení?"

0586

"Mladá generace nejvíce trpí omezením kulturního vývoje v čase i prostoru. Neinformovaných mladých lidí přibývá. Je špatné že nemohou srovnávat. Vzniká ochuzený světový názor..."

0239

"Nejvíce jsou snad postiženy základní organizace SSM. Stále více jejich členů se stěhuje z kluboven do místních restaurací, kde u piva jejich činnost začíná, ale i končí.

0274

Přehled o skutečné kulturní situaci, pokud jde o kulturní dění nezprostředkované masovými sdělovacími prostředky, o život kulturní činnosti, je naprosto nedostatečný. Respondent 0021 si posteskl:

"Kde takový přehled získat? To by jeden musel špendlíčkem kopat, furt někde rajzovat, špízovat kde se co šustne"

Pak dochází k paradoxní situaci, že se lidé mohou domnívat, že jinde je snad situace lepší...Jako si třeba postěžoval pisatel 0019:

"Jižní Čechy jsou pro kulturu velmi zaostalé, kulturní pracovníci jsou v zákazech velmi činní..."

Ze souhrnu odpovědí v anketě vyplývá smutné zjištění, že všechny typy sídel mají svá specifická omezení, která potlačují kulturní aktivitu lidí a umožňují pouze kulturní konzum:

"V malé vesničce obstarává veškerý kulturní život televize a rozhlas. Občas nějaká kolektivní akce, pořádaná JZD /zájezd, taneční zábava s dechovkou ve střediskové obci/ ...Vyjede se na zájezd, proletí pár kulturních památek a hurá do hospody v lepším případě do sklíčku. Potom jen najít dveře od autobusu a hurá domů. Moc by mně zajímalo kdo to ty lidi naučil? Kde se v nich vzal ten nezájem, ta lhostejnost?!!"

0193

"Zdejší plesy a bály se podle mě nedají nazývat kulturními akcemi, protože jsou přehlídkou alkoholismu a maloměšťáctví...Ani v okresním městě /Rokycany/ toho moc není: občas nějaký hostující zpěvák, skupina, herec, pravidelně tedy kino. Hodně lidí sedí raději doma u TV než aby vytáhli paty z domu"

0651

Obyvatelé Brna závidí hlavnímu městu, "že je na tom kulturně určitě mnohem líp než Brno..." Příležitostní návštěvníci Prahy závidí jejím obyvatelům možnost poslouchat jazz v Redutě, ale stovky pražských hudebních fanoušků vědí jak je obtížné dozvědět se o nějakém významném vystoupení živé hudby a jak je nesnadné vejít se případně do sálku na Chmelnici.

Kulturní aktivita a zejména amatérská hudební činnost nemá volné pole v žádném kraji, v žádném typu sídel v naší současnosti.

Pokud jde o jednotlivé druhy umělecké činnosti jsou snad nejvíce chorobami postiženy ty, které ke své realizaci potřebují bující veřejnou tribunu, živý kontakt s publikem.

"Není to příznačné, že nejzajímavější projekty lze shlédnout v divadle pantomimy? Kdo zavedl ten strach promluvit, který zahubil tolik kapel kvůli nejednoznačnému vyznění? Pomohlo to sice k nebývalému rozvoji pantomimy, ale kam budeme chodit poté, kdy i pohyby budou někomu připadat dvojvýznamné? Takové hlídání, aby si někdo i nezávadně myšlené věci nevyložil jinak, je ubíjející"

0435

V oboru filmu je záslužná zejména činnost filmových klubů, přičinují se o jisté povědomí o vývoji světové kinematografie. Všeobecně však vyvolává podiv, proč se k nám nedostanou některé filmy, které můžeme vidět v HDR, Polsku, Maďarsku. Mnohokrát se vyskytuje rozhořčení nad tím, že naši diváci neuvidí slavný Formanův "Hair" nebo "Přelet přes kukaččí hnízdo". Proč u nás nebyla promítána taková významná díla jako "Kmotr", "Kabaret", "Gandhi" a mnohá další.

Ve výtvarném umění se díky osobním postojům tvůrců rodí řada prací, které mají opravdové umělecké kvality. Vystavování a zejména širší propagace takových prací jsou však také postiženy stávající kulturně-politickou praxí. Respondenti si stěžují, že postrádají časopisy a monografie, které by objektivně informovaly o současném výtvarném produkci. V této souvislosti zvláště vyniknou zásluhy JS, která ve svých Petitech a Situacích významně rozšířila znalosti svých členů o současných vývojových trendech výtvarného umění ve světě i o tradicích české výtvarné tvorby.

Literatura, jak se představuje běžnému čtenáři, trpí nízkými náklady hodnotných knih /zatímco ležáky jsou vydávány ve stotisícových/. Z domácí produkce je oceňována poezie, vědecko-fantastická literatura. Popularitě se těší memoáry J.Seiferta. Jako lahůdku oceňují respondenti Hrabalovu knihu, vydanou JS. Televizi odmitají respondenti v souvislosti s kulturou uvažovat. Zejména její nabídka hudebních a zábavných pořadů vyvolává tvrdou kritiku.

"I když televize občas nabídne pořad populární hudby ze světa, jsou to z 90% kyčlovité skladby a autoři pořadu buď nemohou nebo nechtějí uvést co se ve skutečnosti ve světě hraje. Tím vlastně klamou posluchače."

0801

Bez kritiky, s vážností se mluví jen o naší současné vážné hudbě, která má stále ještě světovou úroveň.

"Žijeme stále z vynikající tradice Dvořáka, Janáčka, Smetany"

0786

III. Stanovisko k situaci na jazzové a rockové scéně v 70. a 80. letech.

Analýza odpovědí na tuto /v pořadí 1. otázku ankety/ by zasloužila samostatnou studii. Z odpovědí by bylo možné zjišťovat jak jsou rozloženy preference v jednotlivých žánrech a proudech moderní hudby. Bylo by možné sledovat jak věk, vzdělání a další osobnostní charakteristiky respondentů modifikují estetické postoje. Bylo by možné zjistit jak určité kulturní události /např. Pražské jazzové ~~fest~~ hluboce ovlivnily vývoj jednotlivců a celé generace hudebních fanoušků. Ve svém souhrnu jsou tyto dopisy především dokumentem o tom, jak významné místo má hudba v životě naší mladé generace a jak závažná je kulturní politika v této oblasti.

V odpovědích na otázku se projevila bezbřehá šíře: od pokusů o exaktní úvahy kulturně-historické až k ličení vlastního kulturního vývoje a popisu osobní účasti na kulturním dění. Rozdílné bylo chápání hranic mezi jednotlivými hudebními žánry. Rozdílné bylo i chápáno časové vymezení problematiky. Není úkolem této zprávy podat vlastní shrnující výklad hudebního vývoje u nás v posledních 15-20 letech. Pokusíme se pouze zachytit jeho odraz ve vědomí účastníků ankety.

"V naší oficiální kultuře má jazz, i když patří mezi "menšinové žánry", přeci jen lepší postavení než rock. Příčiny lze spatřovat v tom, že jde o žánr zralejší, který má své stoupence i mezi střední a starší generací, dále v tom, že je méně provokující, zejména pokud jde o textovou složku. Představitelé čs. jazzu mají dobrou evropskou úroveň a někteří /Stivín, Dašek, Viklický, Svoboda aj./ patří mezi evropskou špičku. V osmdesátých letech je však už zřejmé, že jazz ztratil onu přitažlivost pro široké publikum..." 0322

"Jazz je mrtev. To platí alespoň pro Brno. Po letech jazz-rockové euforie, kdy měly docela dobrou návštěvnost i koncerty akustického jazzu, naplní dnes fantastické combo Stivín-Charvát-Vitouš sotva klub pro 100 lidí. A to při jediném koncertě v třistapadesátitisícovém Brně. Prostě Jazz je z módy. Komu by se taky chtělo celý večer používat hlavu."

0399

Jazz i rock u nás nemají nejen podporu, ale ani vyhovující "materiálně-technickou" základnu.

"Jazzová ani rocková hudba neměly u nás nikdy ideální podmínky, ať už pro nevyhovující koncertní zařízení či pro nedostatek možností k natáčení desek, čímž si vlastně skupina dělá největší reklamu... Vytváří se obrovský rozdíl mezi rockem a jazzem na jedné straně a spotřební hudbou, mnohdy brakem /Vávra, Liška aj./ na straně druhé... Hudebníci jsou mnohdy vedeni k produkci hudby, o kterou nemají zájem a nic jim neříká /takzvaná nezávadná hudba/."

0694

V sedmdesátých letech se všeobecně zaznamenává rozmach hudebního dění.

"...rodí se plno dobré muziky v jazzu, rocku i folku. Zájem diváků o jazz, rock a folk je velký. Bohužel to co se hraje

na koncertech se skoro vůbec nenachází na deskách, a když tak pouze ojediněle a s velkým skluzem...Spojení jazz-rock rozšířilo řadu příznivců jazzu...když se podařilo v jazzu, rocku i folku překročit určité hranice svobodné prezentace tvorby, vyrostla tu hráz nepochopení ze strany štemplevových kulturních orgánů."

0786

"Jazzová scéna má u nás dobrou tradici a výbornou kvalitu. To se o rockové scéně říci nedá. Jazzová hudba je už vlastně klasika. Proto se tolik nepotlačuje jako rocková hudba. Také je to menšinový žánr a zabývají se jím především starší. Rocková hudba jako taková je hudba sdělná, má co říci lidem, hlavně mladým lidem, dokáže říct i krutou pravdu, která bohužel, mnohdy nesmí vyjít mezi lidmi"

0827

"Hudební styly, produkované starší generací /které v době svého vzniku provokovaly.../ se úspěšně rozvíjejí, hrany se otlupily, tvůrci tloustnou. Generace o něco mladší si už také pozvolna podobné postavení buduje...Ti nejmladší si rozbíjejí hubu, narážejí kde se objeví, nesmějí hrát... ne kvůli muzice samotné, ale kvůli tomu, že produkují umění spontánní a autentické, tak se to musí zakázat, s tím není žádná sranda"

0275

"Alternativní proud rocku počátkem 70.let dokázal bez jakékoliv podpory oficiálních kulturních organizací vytvořit...trvalé hudební hodnoty, z nichž čerpá rock v Čechách čerstvé síly dodnes. I když hudba je už jiná; myšlenkový odkaz čs. undergroundu stále žije..."

0521

"Skupiny vzniklé na počátku 70.let dozrávají koncem 70.let do času sklizně. V té době vznikají nejzajímavější projekty v historii čs.rocku. V kontinuitě s první generací nezávislého rocku, bez závislosti na cizích vzorech docházejí skupiny Extempore, Švehlík, Kilheta, Amalgam, Žabí hlen k vrcholům činnosti. Vedle nich, povzbuzení již sice injekcí "cizího vzoru" - punkem a novou vlnou, ale stále ještě v kontextu čs.rocku, přicházejí na scénu mladí muzikanti do dvaceti let /Zikkurat, Energie G aj./ Je třeba podtrhnout tento moment "demokratické fáze" rocku. Ještě počátek 80.let mohl vzbuzovat naděje: starší muzikanti ještě při síle, mladé kapely vyzrávaly. Přeorientovaný Pražský výběr-na profesionální úrovni-dobýval republiku. Také moravské skupiny /Třírychlostní Pepiček, Ještě jsme se nedohodli aj./ vytvářely originální projekty. Zároveň se však projevují neblahé následky administrativních zásahů: omezování koncertní činnosti, rekvalifikační řízení, znemožňování a zakazování koncertů. V současné době je rocková hudba zcela ve znamení honu na čarodějnice, odstartovaného Tribunou a dovedeného do obldných následků díky vstřícné předpostranosti funkcionářů zřizovatelských i objednávacích agentur"

0399

Je paradoxní, že oficiální kulturní činitelé nevidí nebezpečí tam, kde je velice silné:

"...Formou nabýlaskané spotřební pop-music se u nás pro-sazuje konzumní přístup k životu, maloměšťáctví...formou disco se odvádí mládež od všedních problémů k pasivitě a lhostejnosti..."

0347

"Mladí lidé slyší odnalička z rádia a TV a desek, jen hity, tu nejběžnější komerci"

0249

"V časopise Tribuna proběhla kritika nové vlny a rockové hudby...Výsledkem je, že koncertuje minimum kapel a nastalo období vakua v naší hudbě. Dalším problémem je odmítavý postoj rozhlasu, TV a gramofonového průmyslu, vždyť LP z rockové produkce je žalostně málo a pokud deska kapely vyjde, tak hudba a styl neodpovídá skutečnosti. Dobrých rockových desek by se dalo spočítat na prstech /Mišík, M. efekt, Ursiny, Varga, Framus, C. and K. Vocal/. Desky v mnohatisícových nákladech vydává Vávra, David, Hložek a Kotvald - u těch dlouhá výrobní lhůta není! Naproti tomu Blues Band existuje 4 roky, o jeho desce se dlouho mluví, a ještě nevyšel..."

0768

Byly porušeny normální vztahy mezi profesionální hudební scénou a amatérským "podhoubím".

"...profesionální scéna je až příliš strnulá a statická... okrájena povolovacími nařízeními a vlastní autocenzurou. Prostě nic nového. Už léta dávám přednost poslechu amatérské hudební produkce, protože se domnívám /a tak to i cítím/, že je autentická...a lépe vypovídá o sociálních poměrech současnosti...Amatérská tvorba je projevem vlastního samostatného myšlení a proto musí být zákonitě postavena výš i nad relativní preciznost profesionality. Tím nechci pohřbit vše profesionální. Především v Jazzu jsem byl za poslední léta /jam session/ svědkem zajímavých a hodnotných vystoupení."

0185

Významným činem pro rozvoj moderní hudby i pro tříbení vkusu mladého publika byly Pražské jazzové dny. Devět let jejich existence vytvořilo tradici, která není zapomenuta. Za léta po zákazu PJD nebyla vytvořena žádná lepší alternativa konfrontace domácí a zahraniční hudby, profesionálů a amatérů, tradičního jazzu i nových směrů a žánrů. Pro většinu stoupenců moderní hudby je zákaz PJD dosud nepochopeným, nepřijatelným, negativním jevem kulturní politiky.

"Už při organizování Jazzových dnů ukázala JS jak lze vychovat obecnstvo, které nechodí řídit, ale sledovat muziku"

0228

Pražské jazzové dny nebyly ničím nahrazeny:

"Blíží se Mezinárodní jazzový festival, současný vrchol jazzového života u nás. Na plakátech čteme řadu jmen, nad kterými jáás srdce labužníka. Jenže ten, kdo někdy okusil atmosféru varšavského Jamboree nebo Prazských jazzových dnů, kde koncerty, filmy, výstavy a setkání strhly účastníky na několik dnů do intenzivního víru dojmů, tomu se zdají 4 reprezentační večery v Lucerně jednou za dva roky

málo...Určitě je to málo i pro konfrontaci aktivních hudebníků, kteří zahraničních hostů také příliš neužijí"

0502

"Zákaz PJD je pro nás, kteří žijeme mimo Prahu, nepřijemnou skutečností, neboť to byla v podstatě jediná možnost jak seznámat s českou jazzovou a rockovou hudbou pravidelně, obsírně a celkem v krátkém časovém intervalu"

0440

Potlačování moderní hudby lze spatřovat i v jiných akcích, zejména v publikačních možnostech jazzu a rocku, ať už je to produkce gramofonových desek nebo časopisecké informace o hudebním dění.

"Ke kladným činům našich gramofonových vydavatelství v uplynulých 10-15 letech je třeba přičíst vydání alb skupiny Progress Organisation, C.and K. Vocal, Marsyas, Pavola Hammela, Mariana Vargy, Vladimíra Mišíka - Etc..., Jiřího Stivína, Martina Kratochvíla a několika málo dalších. Na druhé straně je však nutno vidět velký dluh, který předešlým Supraphon v 70. a 80. letech vytvořil. Kolik kvalitní hudby zůstává a zůstalo nepovšimnuto či je dokonce záměrně ignorováno. Vrcholem je nevydání LP skupině Pražský výběr, kdy již byla nahrána v gramofonovém studiu a snad i lisována"

0636

"Sdělovací prostředky / ať už rozhlas, televize či tisk/ věnují minimum prostoru kvalitní jazzové a rockové hudbě a proto nám nezbyvá nic jiného než poslouchat cizí rozhlasové stanice...v jiných socialistických státech je dobré hudbě věnováno mnohem víc prostoru než u nás /polský program 2 a 3, NDR aj./...Po organizačních změnách časopisu Melodie /1984/ také nic podnětného nepřináší..."

0600

Všeobecně se pocituje trapný nedostatek informovanosti, který má někdy absurdní projevy. Zvláště mezi některými pracovníky kultury je rozšířena podivná autocenzura, kterou respondent 0435 charakterizuje jako "vstřícnou předposranost".

"Těžko definovatelné obavy z postihu vedou redaktory k tragikomickým rozhodnutím, že např. Jiří Stivín nesmí na obrazovku, protože má provokativní bekovku ač je v místnosti, že Hejmovci mají dlouhé vlasy a Jasná páka jsou ostříhani na punk...Informovanost o nových směrech současné hudby je žalostná. Pro šéfredaktory ČST znamená punk totéž co fašismus. Vzpírání se objektivitě je však typické především pro Čechy. Ve vysílání Slovenské televize /pořad Triangl/ můžeme vidět dobrou dramaturgickou práci se začínajícími i zavedenými soubory. Vzhled některých členů těchto skupin by mnohdy přivedl k mdlobám většinu schvalovatelů z Prahy. Proč se má stát právě Praha nejzabedenějším místem na kulturní mapě Evropy, když i v okolních socialistických státech lze vidět nejen nepřekášený vývoj rockové hudby, ale též metodickou a materiální podporu. Za příklad může sloužit sovětská avantgardní tvorba - jako je rocková opera Juno a Avos - s úspěchem uvedená i v Paříži./Na naše obrazovky se nedostane, protože toto historické drama zavádí i o náboženskou sféru tehdejšího života./"

0435

Pocit útisku moderní hudby je u mnoha respondentů chápán jako pocit netolerantnosti vůči mladé generaci vůbec.

"Jsem z těch lidí, kteří se k hudbě nestaví konzervativně, protože vím, že tím bych ji vlastně urážel. Hudba se vyvíjí, žije. To, co se našim babičkám a dědečkům v kulturním světě zdálo opovážlivé, to je pro nás nyní již samozřejmostí...potkáváme však lidi, kteří neznají nic jiného jen to svoje /dechovky či líbivé populární písňe/ a nad ostatním chrnují nos, nadávají či se dokonce snaží spustit opo-
nu. Tito lidé jsou morálně chudí, nedovedou rozeznat kvalitu od braku a...jejich ledové srdce zřejmě zahřeje jenom hrst cinkajících,...mluvím o maloměstácích"

0484

"Naše současná oficiální kultura se vyznačuje značnou ne-
vraživostí ke všemu avantgardnímu, ke spontánnosti umělec-
kého projevu mladé generace...snaží se podporovat již za-
běhnutou, osvědčenou a spolehlivou kulturu...
Střední a starší generace, tedy její valná většina, si mů-
že libovat jak ten Gott nebo Hála pěkně zpívá, ale jak
k tomu přijdeme my mladí, když nám zakážou Pražský výběr,
Etc., a řadu dalších kapel?"

IV. Co omezuje aktivitu stoupenců moderní hudby?

Energie směřující k životu
/nedostává-li průchod/
se rozkládá a mění v energii,
směřující ke zničení.
Ničivost je výsledkem neži-
tého života.

H.Read

Především je třeba konstatovat, že mládež, která dospívá do věku stoupenců moderní hudby / ať již aktivních hudebníků nebo pouhých posluchačů/ nehyla od malicka k aktivitě vychovávána a vedena, máme-li aktivitou na mysli rozvoj spontaneity, samostatnosti, iniciativy. Hlavní smysl naší současné výchovy směřuje k plnění úkolů, předem daných, k plnění povinností. Bývá často obtížné umístit všechny povinnosti do časových kapacit pubescentů. Není pak divu, že náplň "volného času" je reglamentována nebo, že mladý člověk přijímá pasívně to, co se právě nabízí / z masmédií, v okolí, v partě/.

Sami respondenti si stěžují na "pohodlné čekání až něco zorganizuje ten druhý. Je to výraz doby a životního stylu??" /0233/.

Dále je třeba konstatovat zanedbávání estetické výchovy mladé generace. Mnoho let se v odborných kruzích ozývají stesky na omezení hodin estetické výchovy /hudební a výtvarné/ na základních školách. /A to nemluvíme o kvalitě jejich náplně./ Po řadu let je obtížné získat dostatečný počet učitelů pro mimoškolní hudební výchovu dětí / a to nehovoříme o jejich kvalitě/. Stále se ještě stupňuje důraz na technickou a vědní stránku vzdělání, aniž by se naslouchalo varovným hlasům, které upozorňují na nebezpečí, spočívající v jednostranné technicistní osobnosti.

Pokud jde o vlastní hudební výchovu, jak je prezentována dostupnými zdroji rozhlasu, televize, gramofonových nahrávek, odborného tisku apod., projevuje se i zde nedostatek širšího rozhledu a náročnosti.

Respondenti zaznamenali nebezpečné důsledky:

"...dlouholeté jednostrannosti v oficiálně nabízené moderní populární hudbě. Projevují se v odklonu části mládeže k výhradně angloamerické produkci a v poklesu zájmu o aktivní hudební činnost"

0393

"Problematická není...jen aktivní hudební činnost amatérská, ale i profesionální. Mnozí profesionálové jsou nuceni pracovat v podstatě amatérských podmínkách, mnozí amatéři si hrají zbytečně jen sami pro sebe..."

0393

Svou funkcí vlastně neplní agentury, nazývané "zprostředkovatelskými". Dělení kultury a umělců podle administrativních krajů je paradoxní v malém státě uprostřed Evropy.

"Stresovou situací umělce zvyšuje i nemožnost "jít jinam". To znamená malý počet agentur, žádná zárovňá diferenciace těchto centrálně metodicky řízených institucí, tudíž nemožnost vybrat si agenturu kromě té, ke které v důsledku svého stálého bydliště patří...Není nic snadnějšího než

otrávit život jazzmanovi tím, že ho přidělíme pod taktovku dechovkáře...Kromě krajských agentur by měly existovat ještě centrální agentury, zeměřené vždy na určité žánry, které by mohly soustřeďovat jak umělce profesionální tak amatérské, což by zajistě nebylo na škodu...Zaměření na určitý žánr by skýtalo nespočetné množství výhod, jak organizačních, tak uměleckých..."

0393

Pokud jde o vlastní muzicírování, je velice ztíženo administrativním řízením činnosti "lidových hudebníků".

"V komisním posuzování co je a co není umění...by mohl být komisně neproověřen i Antonín Dvořák"

0228

"Šíření aktivity...brzdí nesmyslné směrnice pro udělování amatérských přehrávek s odvoláním na směrnice Ministerstva kultury...nedostali přehrávky... s odvoláním, že ve svém repertoáru mají zařazeny vlastní skladby..."

0203

Pro zdravý vývoj amatérské hudby chybí:

"větší možnost uplatnění a vzájemné konfrontace amatérských kapel, jako tomu bylo při Pražských jazzových dnech. Nadějně kapely se stěhují do sklepů a garáží, odkud je těžko může někdo propagovat. Navíc málokoho dlouhodobě baví hrát "do zdi"

0234

Celá oblast avantgardní hudby je poznamenána ovzduším ohrožení.

"Pokud jsou náhodou vystoupení avantgardních skupin povolena pořád hrozí nebezpečí, že někdo ukáže prstem a rozpoutá se mašinérie příkazů, nařízení a zákazů, které činnost souborů znemožní. Proto se lidé sjíždějí na koncerty některých skupin zdaleka, neboť nikde není psáno, že to nebude jejich poslední vystoupení"

0289

V této situaci zanikly některé festivaly /mladoboleslavský, přerovský, českokrumlovský a jiné/. Organizátoři si stěžují, že "živé akce nemohou pořádat z finančních důvodů, protože nemohou prodělat".

"Dotace nejsou žádné a 100-150 lidí nezaplatí náklady spojené s pořádáním koncertu. V oblasti vážné hudby je to poněkud lepší, protože se na případný schodek nehledí"

0199

Některé praktiky jako rozhánění publika shromážděného ke koncertu za asistence bezpečnosti /někdy i se psy a někdy se samopaly/ nelze chápat jinak než jako nebezpečnou provokaci.

"Je to jakoby před tisícové publikum na prvotřídním zápasě předstoupil nějaký funkcionář a prohlásil: Dál se hrát nebude...Tak jako je fotbal životní nutností a zdrojem radosti pro mnoho mužů této země a nikdo o tom nepochybuje, je i rocková hudba /Jazz/ stejnou nutností a radostí pro mnoho mladých lidí v této zemi. Dá se říci, že je ještě větší radostí než fotbal pro muže, který je dejme tomu otcem takového mladého rockera. Vezmete-li otcí fotbal, mělo by mu stále zůstat něco důležitějšího než fotbal: starost o syna

aby se z něj stal řádný muž s životním cílem. Vezmeme-li rockovou hudbu tomuto synovi - co zbude? Nic, a milý mladý muž začne chodit do hospody a u piva nadávat na poměry vládu a já nevím na co , protože mu "vzali bigbít"

0852

V. Nezastupitelnost Jazzové sekce

Konkrétní úloha Jazzové sekce v kontextu čs. kulturního dění je posuzována vzácně jednoznačně. I když je třeba vzít v úvahu logický vztah mezi kladným hodnocením činnosti JS a ochotou reagovat na její anketu, je třeba zdůraznit naprostou shodu prakticky všech respondentů na nezastupitelnost JS jako zcela ojedinělého zdroje informací v nekomerčních oblastech současného kulturního života.

"Je to jediná organizace, která se objektivně zabývá nekomerční hudbou a kulturou"

0037

"Zrušením JS by se vlastně přetrhla poslední nitka spojení s kulturním a hudebním děním ve světě"

0002

"co se týče dosavadní činnosti JS, mohu říci, že mi její publikace poskytly za poslední dva roky více informací, než jsem mohl sehnat během předešlých deseti let. Zasloužily se o to především dva díly Rock lexikonu a různé články, které se mi příležitostně dostaly do rukou"

0309

"Jen díky časopisům Bulletin, příloze Diskorama, Zpravodajům a Jazzpetitům mám možnost, spolu se svými přáteli, seznámit se s jinak nedostupnými informacemi z oblasti jazzové a rockové, naší i světové hudby, divadla, výtvarného umění a literatury. Například Jazzpetit Rock 2000 je něco užasného a škoda jen, že nemůže být i s hudebními ukázkami."

0451

"JS jsem vděčen zejména za Jazzpetity o umění "Minimal Earth-Concept-Art", jehož existence byla pro mne, jako člověka neovládajícího cizí jazyky, prakticky neznámá. Stejnou nevědomou temnotou byl pro mne, až do vydání jazzpetitu, vývoj Living Theatre. Ale bylo by nespravedlivé jmenovat jednotlivé tituly, když pro mne byla přínosem vlastně celá řada, kterou se zatím podařilo vydat..."

0766

"JS udělala pro své členy a příznivce veliký kus kvalitní práce a otevřela dveře současným trendům umění, čímž získala sobě ale i /ČSSR/ ocenění v zahraničí při propagaci našeho mnohostranného socialistického kulturního života"

0060

Případné kritické výhrady nemají společného jmenovatele a jsou poplatné zájmům, informovanosti v jednotlivých kulturních oborech a konečným i vágním představám o technických možnostech JS.

"Bulletin čtu samozřejmě vždy poctivě celý nejméně 2x, přesto ale najdu dost věcí, kterým nerozumím nebo kterými se špatně prokousávám. Hlavně od doby, kdy se stal časopisem soudobé hudby. Víte, necítím se dobře a nedaří se mi proniknout třeba do elektronické hudby a do současné vážné hudby, o které hodně píšete, už vůbec ne. Chápu, musíte nás seznamovat s novými věcmi...ale je to děsně náročné...chybí zde příprava, pozvolné metodické vedení"

0826

"Osobně mi vadí nesoulad mezi skutečně dobovou koncepcí hudební, jakou prosazuje JS a mezi "avantgardistickým" způsobem myšlení, jaký už před 100 lety odmítl H.J.Berent. Uvědomuji si ale potřebu postoje, jaký JS ve věcech výtvarných prosazuje, protože každá myšlenka potřebuje svůj čas k organickému růstu i zániku, aby se mohla skutečně ujmout myšlenka nová. Oproti iniciační práci JS ve sféře hudební, jeví se mi tedy výtvarná sféra působení JS jako biologicky vývojová "

0689

"Nelíbí se mi, že na stránkách Bulletinu nenajdu téměř žádné kapely soc.tábora v nepoměru západních kapel, o kterých se ovšem zase nedozvím jinde. Proč např. v Rocku 2000 nejsou alespoň základní skupiny socialistické /Omega, Puhdys atd./? Souhlasím s tím, že na západě je daleko víc dobrých skupin v nepoměru k východním, ale diskografii takového C.Wiemena bych zde rád uvítal..."

0059

"Vydat Rockový slovník v paperbacku byl šilený projekt. Pokud to už nešlo dát svázat, měl se vydat raději ve volných arších a každý by si ho dal svázat do Tomosu. Vzhledem k tomu, že pro celou řadu lidí se jedná o publikaci... přímo denní potřeby...počítám, že touto dobou už bude ze dvou třetin nákladu prvního dílu rozhodrované a potrhané torzo s listy vlajícími..."

0007

Nedostatek produkce a propagace kvalitní umělecké tvorby u nás vyjádřený v širokém spektru názorů v předchozích kapitolách se zde konkretizuje u mnoha respondentů při posuzování vztahu oficiálních kulturních orgánů a JS.

"JS rozhodně zvedla kulturní úroveň a informovanost mladých lidí. Já sám mám spoustu kamarádů, kteří čekají na každý materiál sekci vydaný, abychom si zase počítali... Normální člen má dojem, že proti JS stojí dobře organizovaná sekta, jež má za účel rozbít veškeré něco říkající kulturní dění, jež zajímá mne a mé vrstevníky a zpretrhat všechny prameny informací o dění ve světě...chtějí nás izolovat "Pakulturou"?"

0187

"Sebemenší práce JS je to nejcennější co člověk, který se zajímá o hudbu může v ČSSR získat. Hudební časopisy Melodie a Popular jsou bohužel na velice nízké úrovni. A to, co trojdielným slovníkem "ROCK 2000" dává svým členům JS, nemůže v ČSSR nic nahradit"

0089

"Od doby, co jsem se stal členem, se doslova těším na každý vydaný titul. Mohu říci, že o hudbě jste pro mne největší zdroj informací...Měl jsem obavy, aby si organizace zachovala svůj nekompromisní a poctivý postoj k činnosti. Jsem rád, že mé obavy byly úplně zbytečné"

0440

"JS zvláště v oblasti výtvarného umění, hudby a literatury přispěla k mé kulturní informovanosti stokrát více než všechny hromadné sdělovací prostředky dohromady. Meznám v Československu jinou organizaci, která by něco podobného dokázala - a to po tak dlouhou dobu"

0475

"Nevím proč lidé, kteří mají rádi náročnou hudbu, kterou jazz i některá rocková hudba bezesporu je, se pořád setkávají s čím dál tím většími problémy. Proč se všude propague primitivní hudba typu disco... Proč si mohou různé prominentní hvězdičky zakládat své "fanccluby" a inzerovat pravidelné vydávání bulletinu, když Jazz nemohl vyjít už 2,5 roku. I když jde o tiskovinu na vysoké úrovni, kterou ocenila řada osobností..."

0367

"JS nás učila vybírat si skutečně dobrou hudbu a správně kritizovat pozlátko. Místo na řvavou primitivní diskotéku jsme se dostali s našimi vrstevníky třeba na jam na Chmelnici. Nestali se z nás skalní příznivci jazzu, odvrhující cokoliv jiného, sledujeme i jiné žánry, ale v tom je právě podle našeho názoru smysl existence naší sekce, ne ve vmucování úpadkových nevhodných směrů, jak to bylo několikrát prezentováno, ale právě ve snaze nabídnout něco nového, moderního /ne módního!/ pro utvoření si vlastního názoru... Jako laikovi mi dala Sekce hodně i v hudební teorii, a nejenom v jazzu, jak by asi vyplývalo z názvu, ale i v jiných žánrech. Jedinou "chybou" asi bylo, že se jednalo o moderní, tudíž povětšinou o okrajové věci, nepřiliž známé a tudíž ještě oficiálně neohodnocené!! Přitom JS v mnoha případech zůstává jediným místem, kde se můžeme o této tvorbě něco dovědět, když se nám zrovna nechce sedět v knihovnách a luštit těžce sehnatelné zahraniční časopisy a publikace. V některých případech se jedná dokonce o vydavatelské unikáty, jako např. ROCK 2000, který už prošel tolika rukama našich kamarádů, byl už tolikrát opisován a je předmětem neskrývané závisťi, právě proto, že podobná věc už asi znova nevznikne a hlavně neexistuje nic jako náhrada. Podobný význam mají pro nás i Bulletin a Jazzpetity"

0394

"Neznám slova, která by dokázala dostatečně celou činnost ohodnotit. Kdyby různí profesionálové udělali setinu toho co vy, byla by to u nás pohoda"

0062

"JS dokázala za svou 15 letou činnost vykonat na poli kultury a umění takový kus práce, jaký nevykonala žádná jiná státní či společenská organizace"

0091

"Ze dobu své existence si JS vydobyla pevné místo na výsluní našeho kulturního života s tím, že asi málokterá kulturní instituce v období uplynulých 15 let se může pochlubit výsledky, jichž za dobu své existence JS dosáhla. Už samotný fakt, že v minimálním obsazení s dobrovolnými funkcionáři a spolupracovníky dokázala tato organizace sama sobě nastavit a rok od roku zvyšovat latku vysoké produktivity nejen v oblastech jazzové hudby, ale i v oblastech výtvarného umění a literárního života a v dalších oblastech tzv. nehmotných statků, nutí spíše přemýšlet o tom, zda JS má i nadále vyvíjet činnost... spíše co za činnost a s jakými výsledky vyvíjela ve sledovaném období v kulturní oblasti státní instituce"

0667

"JS ve sklepních podmínkách odvádí práci za patra agentur. Díky vám za vše. Těžko si lze představit vývoj hudební kultury v těch 15. letech bez činnosti JS. Jakým obrovským a zároveň nádherným zážitkem byly každé z devíti jazzových dnů, kolik informací se nám dostalo díky sekci. To mi nikdo jiný u nás nedal a nedá, a není mi to ani nikde nabízeno. Je strašné, že po 15 letech činnosti musí JS bojovat za své bytí."

0114

Řada respondentů se v souvislosti s organizační a publikační činností JS dotýká obecnějších morálních, ideových a historicko-sociálních problémů.

"Do JS jsem vstoupil již jako 14.letý. JS pracovala na mé osobě, vytvářela můj kulturní rozhled, přinutila mne k přemýšlení nad tím, co je to kvalita a co je brak. Mohu říci, že mne svým přístupem vychovala v objektivně kulturního člověka...myslím, že zrušení JS by znamenalo pro mnoho lidí doslovnou tragédii..."

0345

"Jde o trapný omyl, hloupé nedorozumění. Jak je možné, že chce někdo zrušit organizaci, která se svou prací významně podílí na smelování a aktivování mladých lidí v boji za mír a lepší svět"

0203

"I kdyby nesměla nic dělat, i pouhé bytí JS má zásadní význam. Stojí v našem státě jako vzácný, povzbuzující příklad nevzdávání se v úsilí o prosazení pravdy a komunistických zásad"

0616

"Nedávno som dočítal Jazzpetit "Kat beze stínu", bolo to hrozné. ale vďaka tomu som pochopil, čo je fašizmus v plnom a pravom zmysle slova, až po tejto knihe som sa nad tým skutočne zamyslel a pochopil som prečo treba bojovať proti k a ž d é m u útlaču a bezprávnu"

0825

"Pokud by sekce zanikla...zmizel by kus našeho kulturního života a co je hlavní: ti, co jim je dnes 14-15 let by by jej ani nikdy nepoznali, takže by dost těžko hledali nějakou náhradu...a to by byl...nejhorší důsledek zastavení činnosti JS, důsledek v budoucnu těžko napravitelný"

0394

"Rozsahem práce a počtem výsledků v organizování akcí, vydávání bulletinů, petitů literárních, hudebních a výtvarných, bude jednou JS v očích objektivního historika výrazně dominovat nad mnohem početnější obsazenými a skvěle dotovanými institucemi. Ne mnoho přežije naší současnost, ale všechno bude skvělým dokumentem, že ani v 70. a 80. letech nadošel dech myšlení v Čechách..."

0689

"Členem JS jsem již od roku 1974 a za svou osobu mohu říci, že právě díky tomuto členství nejsem ještě ani dnes úplně apatický ke všemu kulturnímu životu. Vaší práce za uplynulých deset let si vážím..."

0396

"JS je za dlouholetou činnost zafixována v povědomí širší veřejnosti, má položeny základy, je na čem budovat, má v čem pokračovat, má jméno, má důvěru. A to všechno

se nezrodilo lehce. Byl by to hřích a znehodnocení práce lidí, kteří obětovali svůj čas umění, lásce k hudbě..."

0238

Z takového pohledu pak ovšem konfrontace aktivity JS a činnosti institucionálních kulturních složek nabývá zřetelného politického charakteru, mnohdy akcentovaného otevřeností, která je typická pro mladou generaci. Některé hlasy zdůrazňují vykonstruovanost této skutečnosti a připomínají výslovně nepolitičnost JS jako zájmové kulturní organizace.

"Kdykoliv pošták doručil další zásilku ze Sekce, byl to pro mne svátek a v životě by mne nenapadlo, že Sekce bude obviňována z protistátní činnosti nebo z nelegálních věcí a jednání. Spíše by měly kompetentní úřady být vděčný za to, že se najde někdo, kdo ve svém volném čase a velice kvalitně dělá něco pro mladé, dobrou hudbu milující lidi"

0344

"JS není skupina samozvanců, ani parta bláznivých podivínů, ani náboženská sekta s centrem ve Washingtonu... Je to na základě platných čs. zákonů a zákonných předpisů vzniklá a fungující společenská organizace, s platnými stanovami a organizačním řádem, a vlastní, nikoliv anonymní členskou základnou, ve vedení s lidmi fundovanými ve svém oboru a jinak "nezávadnými", s lidmi, kteří vědí co chtějí, mají vzdělání, přehled a zkušenosti a odvalu...JS přerostla rámec jazzu jako hudby"

0777

V mnoha případech však přistupují členové na "hru" úřadů a reagují na umělé vytvořený politický problém adekvátním tónu. Uvedme ty mírnější:

"Zrušení organizace by byl omyl, kterého by se neměl na mladé generaci nikdo dopustit"

0107

"Zákazem JS by spousta lidí ztratila naději, že se dá něco dobrého dělat a jen by získala odpor a nenávist k našim úřadům"

0188

"Poznal jsem trochu v zákulisí vaší práci při realizaci bývalých Jazzových dnů a považuji ji za společensky nedocenenou. Málokdo z nás amatérských hudebníků ví, co znamená připravit pro nás koncert, propagaci a tím méně to tuší řadoví posluchači. Protože vaše hnutí je dobrovolné a přesto na tak vysoké úrovni, nemůžete se divit, že se stáváte v očích státních orgánů podezřelými. Jsou to lidé odlišného charakteru a profese, která je pro národ také potřebná, ale rozdílem v myšlení neslučitelná..."

0428

"JS již po patnáct let vykonává záslužnou osvětovou činnost a to nejen v oblasti hudební, ale i společensky angažované /např. materiály z koncentračních táborů/. Výsledky její činnosti by byly ještě bohatší, nebýt těch nešťastných zásahů do její práce. Tyto byrokratické zásahy považují za neodůvodněné, svévolné, vycházející z nepochopení a jsoucí v rozporu s kulturní politikou strany"

0493

Vyskytují se však i podstatně emotivnější, vysoce angažované postoje, hraničící s přímým obviněním a vyjádřením nedůvěry kompetentním orgánům:

"...o tom asi píší všichni - jak neví, kde zkoušet, jak není kdo by si nad kapelou vzal patronát, jak se všichni bojí - ČEHO!! Bojí se aby někdo neodhalil jejich ideovou neujasněnost a zmatek, hloupost, pasivitu a příživnictví hlavně na úseku práce s mládeží, jejich obojakost - na veřejnosti odsuzují rock, jazz a různé směry, módní výstrelky téměř jako boření výdobytků revoluce /jak na to přišli?/ a doma nebo v kruhu přátel nadávají nevybíravě na režim, na kterém bezuzdně cizopasí a roztrušují ty nejnebezpečnější šušky, kterými zas jen škodí /vzor: minulý týden jsme byli na zábavě - no a co - no hrůza, to si dovedete představit - ti vlasatci, že jo, tam jich bylo - a vyváděj jako pomínutí na tom parketě - a ta hudba, vono to musí tak řvát a nic z textu není slyšet a ruší to celou vesnici - no to já znám, takový až přijdou, aby hráli u nás, já je poženu!/. Ne proti socialismu, ale proti takovýmto manipulátorům jsou zaměřeny kritické texty mnoha kapel /většinou už zakázaných/. Potrefení mají, jak se zdá, pořád ještě dost sil a možností k obraně..."

VI. Budoucnost Jazzové sekce očima členské základny.

Spontánní odpovědi účastníků ankety dokumentují, že Jazzová sekce je pro ně velmi významným zprostředkovatelem kulturního dění, zárukou autentického uměleckého sdělení, výrazem angažovaného společenského postoje. Vysoce kladné hodnocení JS v uplynulých patnácti letech však kontrastuje s nejistotou pokud jde o nejbližší budoucnost.

Za všechny účastníky ankety se pouze jediný /0246/ domnívá, že by JS mohly zachránit určité změny v jejím výboru. Další respondenti se však domnívají, že už je všechno prohráno a:

"...že by bylo asi nejrozumnější nestupňovat dále konflikt s nadřízenými orgány, protože jestli už MV ČR vydalo jednou zákaz, tak ho asi sotva jen tak zruší. Nejvýhodnější by tedy bylo podle mě zakončit činnost, s výjimkou dotisku rozpracovaných petičí /k čemu by nám byl slovník nekončící Zet, to by snad mohlo ministerstvo pochopit/, zarecitovat si "Šbohem a šáteček", a s postupem času se pokusit nějak aktivně zapojit do činnosti v nově zřízené České jazzové společnosti. Ze současné tristní situace nevidím, bohužel, ve své ženské slabosti jiné východisko. K tomuto názoru mě přivedl mimo jiné také odstavec ve Zpravodaji, který poněkud náboženským stylem vybízí k hájení své pravdy, která je jak známo relativní a v dnešní době je více méně archaickým "bojovým prostředkem". Současná realita je totiž taková, že ani případné vítězství naší pravdy by pravděpodobně nepřineslo JS žádné skvělé vyhlídky do budoucna, spíše naopak. Existence jakékoli organizace u nás je přece přímo úměrně závislá na důvěře nadřízených orgánů - naděje na akceptování "vůle lidu" tak menší nové organizace, jakou je JS, nejsou podloženy žádnou omezenou konkrétní zkušeností..."

0393

Pro většinu však právě odpor proti zvlášť úřadů je dalším argumentem ve prospěch JS, učí se příkladem jejího výboru občanské odvaze, učí se hledat nové, neobvyklé formy odporu. Charakteristický je dopis:

"...někdy váhám, zda má cenu vystupovat proti neomezené moci úřadů, ale snad ano, vždyť rezignací by skončilo všechno. Bojujete za tisíce nás mladých o alespoň trochu kulturní svobody"

0108

Celou anketu, své osobní dopisy i nabídky konkrétní pomoci, chápou účastníci jako podporu a povzbuzení výboru a aktivistů JS. S výjimkou dvou dříve citovaných odpovědí všechny vyjadřují rozhodné stanovisko: V Y T R V A T !, pokud to bude pro členy výboru lidsky únosné. Nevzdávat se dobrovolně.

"Když bude nutné likvidovat sekci, ať si tu špinavou práci provedou sami"

0846

"Činnost sekce není možné vzdávat, dokud existuje jakákoliv naděje, být sebestmenší, na zlepšení nebo alespoň na nezhoršení situace. Rozpustit organizaci by mělo smysl a bylo by žádoucí až tehdy, kdy by měla svou existenci

vytvářet pouhé kulturní zdání a kulisu, kdyby se stala stínovou organizací bez jakékoliv možnosti vyvíjet činnost. Ale myslím, že si můžeme věřit, že tato možnost nenastane"

0393

I když stovky dopisů na adresu výboru JS požadují zachování kontinuity, nevyplývá z nich návod, jakou taktiku přezítí volit.

Asi třetina účastníků se domnívá, že je třeba v trpělivém jednání přesvědčovat o stanovisku sekce, získávat porozumění u kompetentních institucí, argumentovat.

"právě teď je třeba setrvat na svých názorech. Jakýkoliv ústupek by znamenal konec. Nejsem idealista, je mi zřejmé, že JS neudělá kulturní revoluci, ale vítězstvím bude, když se o všech zločinech začne vážně hovořit v tom nejvyšším štábu..."

0185

"...to že existujete přes všechno to odstrkování a ignorování, napadání a porušování stanov a zákonů, je zázrak. Musíme bojovat, dokud se nerozžhne i v těch hlavách, kde vládne tma a zmatek. 15 let existujete, do dalších 100 let přejeme hodně úspěchů"

0227

Několik účastníků ankety /necelá 2%/ se domnívá, že by bylo účinné podepřít slovní argumentaci ve prospěch JS konkrétními činy, které jsou společensky žádoucí a které jsou všeobecně kladně hodnoceny.

"Žádám všechny zdravé členy JS, aby organizovaně dali krev zdarma a žádali od nemocnice potvrzení a tato potvrzení zaslali na instituce, kterým tak vadí JS"

0105

Avšak jiným právě takový postoj připadá nedůstojný a odmítají takovou "přidruženou kulturní výrobu":

"Je smutné, když se musí právo a činnost v naší společnosti dokazovat krví a počtem brigádnických hodin"

0299

V desítko listů se vyskytuje návrh využít možností České jazzové společnosti k prosazení toho, co nemůže realizovat JS. Většina stoupenců sekce si je však vědoma, že oficiální propagace ČJS souvisí s umlčováním Jazzové sekce, že nejde o dvě paralelní kulturní organizace, které by mohly soutěžit ku prospěchu publika i hudby.

Výzva k anketnímu vyjádření byla přijata členy sekce i těmi kteří dosud na členství čekají, s mimořádným zájmem a nadšením. Ve stovkách dopisů se opakuje prosba: "Obracejte se na nás! Chtěli bychom pomoci, ale nevíme jak." Pocit bezradnosti a bezmoci sílí se vzdáleností od epicentra. Mimopražští účastníci by si velmi přáli, aby existovaly a pracovaly pobočky sekce v Brně, Plzni, Třebíči, Hradci Králové a jinde. Domnívají se, že decentralizace by významně přispěla k aktivitě mimopražských členů. V případě uhájení postavení JS by decentralizace alespoň do několika krajských center mohla přispět k osobním kontaktům stoupenců sekce a k znásobení možností umělecké i společenské aktivity.

Stovky dopisů a kartiček, zaslaných na podporu výboru JS nedávají ve svém souhrnu žádný konkrétní názor jak postupovat v budoucnosti, ale vyjadřují důvěru, že výbor sám najde řešení důstojné i účinné.

Dopisy, které dosly výboru Jazzové sekce jsou v současné československé situaci ojedinělým dokumentem o světonázorové orientaci a estetických preferencích stoupenců JS. Dokazují, že hudba je pro ně daleko víc než jen zájmovou aktivitou, na okraji ostatních zvenčí řízených činností, mnohem víc než jen naplněním volného času. Hudba je pro tuto část československé společnosti vlastním výrazem životního postoje, je spektrem, kterým jsou vnímány fundamentální hodnoty světa.

V době, kdy je do krajnosti přeceňována racionalita, kdy veškerá školní výchova i mimoškolní propaganda způsobují devalvací slov, dochází k zamlžení významu slovního sdělení. Jazyk ztrácí emociální náboj a v mezilidské komunikaci narůstá význam nonverbálního sdělování. Vedle obrazu je to zejména hudba, která dovoluje sdělení pro cit i pro rozum. Díky moderním technickým možnostem je to právě hudba, která se proti obrazu snadněji rozšiřuje a dostupnými prostředky uchovává. Zasloužilo by samostatnou kulturně historickou studii zaznamenat jak technický pokrok v posledních sedmi desetiletích přispěl ke stoupajícímu významu hudby v komunikaci mezi jednotlivci i mezi národy.

Nové rozšíření významu hudby zvyšuje zároveň i estetickou závažnost hudebního sdělení, vede k nebývalému třibení nároků té části veřejnosti, která hudbou žije.

Bylo by naprostým nepochopením těchto skutečností, domnívat se, že tíhnutí mladé generace k jazzu a moderním hudebním směrům, které z něho vyrůstají, je jen přechodnou módní zálibou. Jde o zásadní světonázorovou orientaci, která má hluboké historické kořeny. V dějinách kultury XX. století je zaznamenán bezpočet příkladů o převratném, obrozujícím významu jazzu pro integraci moderní osobnosti, pro spojení dávných tradic přírodních národů s pocitem nové modernosti naší civilizace. V konkrétních podmínkách naší země byl jazz výrazem svobodného tvoření a byl pronásledován jak kulturní politikou fašistické diktatury tak, v letech padesátých, kulturní politikou tzv. období "kultu osobnosti".

Současné pronásledování Jazzové sekce činí z estetické orientace nové politikou. Místo, aby odpovědní pracovníci kultury vítali možnost silného, účinného působení hudby na mladou generaci, zahánějí ji svým dozíráním, poručnickováním a nedůvěrou do politické opozice a nebo kulturní i lidské pasivity.

Vedení Jazzové sekce má neomezenou důvěru svých členů a to je zároveň povzbuzující i zavazující. Nadšení těch nejmladších stoupenců sekce a malá politická zkušenost převažující většiny, znamenají velké riziko pro každou otevřenou akci, vezmeme-li v úvahu, že státní orgány nejsou ve svých prostředcích vybíravé, že na účastníky hudebních přehlídek čekávají ozbrojení policisté, že organizátoři kulturních podniků jsou pronásledováni svými zaměstnavateli či pedagogy.

V podmínkách současného Československa má vedení JS velkou morální autoritu a způsob, jakým hájí své právo na existenci je velice potřebnou školou občanské statečnosti.

Klidná, zasvěcená argumentace, jakou představuje např. "Rock na levém křídle", je přesvědčivou lekcí kulturního zápasu. Bohužel je takových lekcí příliš málo.

Jedním z dehumanizujících vlivů současnosti je přerušování růstu a zrání, souvislosti v čase a prostoru, drobení času a informací do nesmyslných útržků. Proto je důležitým procesem, nutným ke kultivaci lidské osobnosti, navazování souvislostí. Jazzová sekce, zejména ve své ediční činnosti vykonala velice mnoho pro navázání souvislostí se současným světovým uměním i s tradicemi kulturního vývoje naší země. Při tom je neocenitelnou zásluhou, že v kontextu světového umění jsou uváděny nejen výsledky oficiálně uznávané, ale i výboje umění, které se teprve prosazuje. Je paradoxem naší doby, že kulturní veřejnost v Československu je dnes o uměleckém hledání ve světě podstatně méně informována než tomu bylo před 100 lety, kdy jezdívali naši krajané do světa, aby navázali osobní kontakty se svými vrstevníky.

Ediční činnost JS přes všechna zlovolná omezení znamená významný přínos pro kultivaci povědomí o moderním umění v současném světě i o místě československé kultury v moderních kulturních dějích. Jde o činnost tím významnější, že publikace JS svou zasvěceností i autentičností výpovědi přesvědčují čtenáře. Je jistě značným prohřeškem proti smyslu kulturní práce, že v zemi s vyspělou polygrafií vycházejí umělecky a kulturně významné tituly v nouzové úpravě. Ale pro většinu jejich čtenářů jsou tyto publikace mnohem významnější, než kdyby ve vydání na křídovém papíře byly znehodnoceny spoustou falešných předmluv, vysvětlivek či omezeny cenzurou a autocenzurou.

Z demografických charakteristik účastníků ankety vyplývá, že jde převážně o mladé lidi a že většina z nich prožila své mladé roky pod vlivem JS. V této souvislosti stojí za připomínku poznatek, který před půl stoletím zaznamenal český sociolog /Zdeněk Ulrich, příspěvek k sociologii evropské mládeže, Praha 1930/. Postřehl tehdy spontánní tíhnutí mládeže do vlastních mladých skupin a organizací. Svůj rozbor omezil na mládež do 25. roku, svobodnou, bez vlastního trvalého zaměstnání, která má ještě většinu kontaktů s většími skupinami mladých lidí. Všimá si skutečnosti, že "kouzlo skupinek mládeže, založených jen pro společný styk...je právě v pospolitém osobním styku a přátelství a tak obyčejně celá tato skupina odchází zároveň ze života organizace mládeže a jejich následovníci musejí začínati více méně znovu...Tím je sice dán prostředek proti zkostratění a formalizaci...ale zároveň značná labilita a prchavost těchto skupin /cit. práce str. 19-20/.

Ačkoliv JS sdružuje převážně mladé lidi, není v podstatě organizací mládežnickou, ale něčím daleko závažnějším. Je organizací kulturní a tím je dán i předpoklad jejího trvání v době, kdy její zakládající členové dorostli do plné dospělosti, vešli do věku otců a zapojili se do trvalých pracovních vazeb.

Bojovat proti přerušování souvislostí a tradic je však třeba i v tomto případě. Domníváme se, že by bylo užitečné posí-

lit vědomí souvislostí, posílit tradici organizace tolik ohrožené persekcí posledních let a bojovat proti zapomnění tím, že by byly znova vydány: úvodní manifest, stanovy sekce a sepsána její stručná historie. Možná, že taková retrospektiva bude mít jen historickou cenu. Možná, že bude významná pro pamětníky oněch začátků, my se však domníváme, že bude zajímat i dnešní teenagery. I když je rozdíl 5-10 let v mladém věku zásadním rozdílem v životních postojích a zkušenostech, domníváme se, že hodnoty pro které JS vznikla neztratily dosud nic na svém významu pro dychtivé, kulturně citlivé a aktivní mladé lidi, že mají dosud schopnost je získávat a organizovat.

Anketa JS byla jedinečnou tichou a upřímnou manifestací estetických a občanských postojů velmi významné skupiny naší mladé generace. Nedala výboru sekce žádný konkrétní návod k dalšímu postupu, ale vyslovila mu plnou důvěru pro další obhajobu existence. Smysl organizace spočívá v souvislé, vysoce odborné kulturní činnosti, která - bohužel - nemá v našich podmínkách konkurenci, přispívá ke zmapování uměleckého dění v současném světě a také k zasvěcenému poznání moderních kulturních dějin naší vlasti. Je naprosto zákonité, že taková kulturní organizace vyrostla ze zájmu o hudbu jako umění, které je nejméně deformováno politickými hranicemi států a nejméně znečištěno emisími falešných informací. Estetické preference stoupenců JS nejsou záležitostí módy, ale světonázorovým postojem, který kdysi tak pregnantně vyjádřil Maxim Gorkij: "E s t e t i k a j e e t i k o u z í t ě r k a !"

Doslov

Z pouhé historie Jazzové sekce a z právních rozkladů ani pozorný čtenář nevytuší, o co vlastně jde a jak celý zmatek vznikl. Sekce nezištně vyvíjela zdravou kulturní aktivitu, zvyšovala systematicky nároky svých členů a příznivců na reálnou kulturní hodnotu různých uměleckých žánrů. Nebylo důslednějšího bojovníka proti bezduchosti konzumní produkce. Kromě přiloženého výčtu konkrétních kulturních počinů se zmínme o další společenské aktivitě - Sekce udržovala styky s pokrokově orientovanými uměleckými hnutími v zahraničí, s hnutími obránců míru a pod. Některé publikace s protiválečnou tematikou vydala ve spojení se Svezem protifašistických bojovníků, jiné akce uspořádala za spolupráce s Československým červeným křížem, v rámci úsilí o zlepšení životního prostředí se zasloužila o vysazení několika set stromů v Praze stđ. Na pohled nic, co by přímo nevyžadovalo kladné hodnocení. Přesto byla činnost Jazzové sekce státními orgány systematicky omezována, pomlouvána a felešně diskreditována před domácí i světovou veřejností a její boj za možnost nerušené kulturní práce byl úřady stěven na roven opoziční politické činnosti. Proč?

Ve zpracované anketě JACÍ JSME se Jazzová sekce interně pokusila jak o zmapování kulturní zkušenosti širokého průřezu čs. veřejnosti, tak o podložení základních mechanismů své existence formovených v poslední době převážně v užším okruhu výboru a aktivistů míněním členské základny. Očekávaným determinujícím faktorem reprezentativnosti souboru respondentů ankety v bodech, týkajících se obecné situace v naší kultuře, byla proto absence neutrality ve vztahu k Jazzové sekci. Přesto je třeba zaznamenat, že na anketu nereagovali pouze členové Sekce. Možnosti otevřeně se vyjádřit k podivnému stavu čs. kulturního života využili i indiferentní občané, kteří se o Sekci dozvěděli z doslechu a o anketě náhodou.

Proč nenapsali třeba do Mladého světa? Mimo jiné asi proto, že se jich Mladý svět na nic neptel. Není to jistě zdekle jediný důvod, ale jako konkrétní ilustrace stačí k neznačení, proč se aktivita Jazzové sekce stala Československým orgánem nepohodlnou.

Vypsáním ankety Sekce z vlastní iniciativy položila otázky, které u nás není zvykem klást, ač by se to dčlat mělo. Ne tomto jednoduchém modelu Sekce od počátků zakládala svou činnost i existenci jako tekovou: dčlat, co se dčlat má, protože tak valí zákony právní i mravní, a neakceptovat nic, co je s těmito principy v rozporu, i když je všeobecným zvykem to mlčky trpčt.

Bohužel tzv. plánovité řízení naší společnosti toho času spočívá mnohem více na dodržování zavedených "pořádků",

než na konstruktivní práci odpovědných státních úředníků, alespoň v oblasti kultury. Ti z ryze pragmatických důvodů, a doufáme, že v některých případech i díky špatnému svědomí, berou každé memento v tomto směru za útok na vlastní osoby a ne teplá místa, která si přesně vysloužili. Obzvláště z takové pozice by evidentně nebyla přesvědčivá a funkční. Jako vlastníci rezítek, styků a služebních telefonů však úředníci mají pro své tažení v osobních žebomyšlích válkách k dispozici celý arzenál státních a společensko-politických "zájmů", s nimiž se může kterákoli malicherná skupina st přátel dobré hudby a moderní kultury, či ochránců přírody, příznivců rekreačního sportu atd., snadno dostat do "rozporu". Oprávněně přitom počítají s tím, že mechanismus, jehož jsou převodovými páskami, nemůže zaskřípat v žádném kloubu, aniž by byl ohrožen v samotném principu.

Proto jakmile se jednou konflikt octne na úrovni umělé vytvořeného politického problému, není již cesty zpět. Mašinérie státní kontroly zde nepřipouští možnost vzniku nedorozumění, nedopatření, omylu. Přibývá pouze další důkaz, že cokoli, včetně dobrovolně odváděné kvalitní práce, může být v domácím i světovém měřítku politicky zneužito. Poněkud zlověstně působí zjištění z ankety, uvedená na str. 25, 26 je zřejmé, že mnozí respondenti na falešnou hru přistoupili a sneží se sekci bránit poháněním téhož soukolí, které je ničící. Nemylné je : příběhy o hodném císaři a zlých manderínech nechme dětem. Když se chceme pít po spravedlnosti, můžeme hledat pouze sami v sobě.

Řada československých zájmových organizací v minulých letech neodolala soustředěnému tlaku a nedokázala se vyrovnat s nechtěným politickým aspektem své aktivity. Použijeme-li již uvedené formulace, stalo se zvykem, že příliš aktivní organizace jsou odsouzeny k likvidaci.

Jazzová sekce ani ze nynějších, dosud nejtěžších podmínek, nehodlá slevit ze svého stanoviska. Vychází z toho, že úspěšně vykonávala celospolečensky užitečnou kulturní práci a s výjimkou angažovanosti v boji za světový mír nikdy neměla v úmyslu vystupovat v politické úloze. Cítí se proto oprávněně i nadále vynakládat veškeré úsilí, aby zajistila pokračování své kulturní činnosti, a odmítá nést zodpovědnost za politické důsledky současné situace. Kdykoli však je ochotna navázat konstruktivní dialog, zaměřený na komplexní vyřešení celého řetězce problémů od počátečních konfliktů s některými odbory ministerstva kultury až po současné trestní řízení proti členům svého výboru.

Důvěra členů a přátel Jazzové sekce, reagujících ve stovkách dopisů na anketu "JACÍ JSME", či nabízejících obětavou pomoc, stojí za to, aby nebyla zklamána.

A. Činnost organizační a hudebně pořadatelská

Již v roce 1972 figuruje JS jako spoluzakladatel 9. Mezinárodního jazzového festivalu, Slánských jazzových dnů, pořádá zájezd na Jazz Jamboree do Varšavy. Od března 1973 zahajuje spolu s klubem Rubin JAZZ FILM FORUM - hudebně vzdělávací pořad - jedenkrát týdně od 16 do 24 hodin - poslechová diskotéka, volná tribuna mladých talentů, promítání unikátních jazzových filmů a na závěr jam sessiony. Dále Jazzové večery v Divadle hudby, vysílené přímým přenosem Čs. rozhlasem. Spolupřádá Český amatérský Jazzový festival v Přerově a Národní amatérský jazzový festival v Mladé Boleslavi.

Od roku 1974 bylo nosnou akcí v pořadatelské činnosti JS organizování festivalu "Pražské jazzové dny"/dále PJD/.

"Typickým rysem PJD, kterým se liší od všech domácích jazzových festivalů, je jejich tematická a programová vyhraněnost. Tyto uzavřené několikahodinové celky poskytují hlubší repertoárový záběr, úplnější přehled o instrumentálních možnostech jednotlivých etap a vytvářejí pole ke konfrontaci zahraničních vzorů s výkony našich hudebníků. Tím, že na sebe jednotlivé bloky svým způsobem navazují, nejenom z hlediska jednoho ročníku, ale i ve vztahu k minulým a budoucím PJD, vzniká zde určitá posluchačská kontinuita, která by měla vyústit v co nejširší poznání delty jazzové hudby." /Jazz bulletin/

Cílem PJD bylo povzbudit amatérské a poloprofesionální jazzové soubory, které v celoroční práci dosahují pozoruhodných výsledků, ale mají jen velmi málo příležitostí představit se v Praze před širším obcenstvem, konfrontovat práci poloprofesionálních a amatérských souborů s některými předními profesionály.

1. Jazzové dny - 17. - 18. března 1974 /Spolupředatel - Hosp. zařízení MV SSM/.

3. koncerty: Ke kořenům jazzu, Od popu k rocku, Přehlídka profesionálních solistů a All stars band.

2. Pražské jazzové dny 29. - 30. března 1975 - JS již jako hlavní pořadatel.

3. koncerty: Ragtime a boogie woogie, Jazzrocková dílna 75, Moderní jazz.

Kvůli jazzrockové dílně došlo k prvnímu střetu s některými "oficiálními činiteli", kteří projevovali obavu o její klidný průběh. Dobrovolní pořadatelé zvládli situaci naprosto perfektně /tak, jako i při všech dalších ročnících a akcích/ a tak se díky Jazzové sekci mohl po letech vrátit na větší hudební scéně rock, tenkrát pod názvem jazzrock. Tento koncert je důležitým mezníkem v dějinách české hudební kultury, přerušil cca pětileté "mlčení" o rocku u nás. Na 1. jazzrockové dílně byla natočena LP deska /stejně tak i 2. dílna byla zachycena na desce/, kterou vydal Panton ve spolupráci s Jazzovou sekci, produkce K. Šrp, obal J. Skelník. Vyskytly se však snahy znemožnit její propagaci, neměla být ani vystavována ve výlohách.

3. PJD /11. a 12. 10. 1975/ natáčel Čs. rozhlas.

3. koncerty: Revival a swing, Jazzrocková dílna, Meeting modernistů.

4. PJD /18.-23.3.1976/ - věnovány nedožitým sedmdesátinám Jaroslava Ježka.

4. koncerty: Tradice, swing, Moderní jazz, Jazzrocková dílna, 1. amatérská jazzová a rocková dílna.

5. PJD / 4.-10.4. 1977/ - řada koncertních akcí, pokrývající celé spektrum jazzové a rockové, ať amatérské či profesionální hudby.

První pořad o soudobé vážné hudbě, první alternativní rocková skupina, první art rock v Čechách - přes snahu "orgánů" o zákaz vystoupení /Extempore & Paskvil/

První vážné střetnutí s Mocí: nepodařilo se uvést několik nekonformních kapel na amatérské přehlídce.

Pokus o bojkot PJD ze strany některých profesionálů působících v Klubu Parnas, kvůli symbolickému stokrátovému honoráři - snaha o preferenci amatérské tvorby, která jinsk nemá v ČSSR možnosti proniknout na veřejnost.

6. PJD / 16. - 24.5. 1978/ Zahraniční účastníci z NDR, PLR a MLR - opět široká škála profesionálního a amatérského jazzu a rocku od tradice, přes modernu po avantgardu, alternativu a experimenty a využitím etnické hudby, účast a obrovský úspěch Due Bohemí, špičkového due hrajícího vážnou hudbu soudobou i starou.

Pořady o současných uměleckých směrech / akční umění, minimal, land a body art, o soudobé hudbě vážné, ale také pořad věnovaný PUNK ROCKU v Dívadle hudby jako odpověď na desinformační akci našich masmedií, opřenou o zprávy převzaté ze zápaního maloměstského tisku!

7. PJD / 7. - 9. 10. 1978/ tzv. minidny, nebo odpočinkové dny od folku, přes všechny formy jazzu a rocku, dvě jazzrockové dílny, amatérská scéna, pořad o Johnu Cageovi.

8. PJD / 23. 5. - 27. 5. 1979/ - tradice, moderna, avantgarde, jazz, rock, experimenty, amatéři.

Účast první západoevropské kapely :ART BEARS z Anglie.

Začátek orientace na tzv. ROCK IN OPOSITION, nezávislé levicové hudební hnutí v západní Evropě. V západoněmecké TV šot z PJD v rámci pořadu o čs. kultuře, tzv. JAZZOVÉ VÍKENDY pro mimopražské členy JS, /koncerty, filmové představení .../

9. PJD / 2. - 4. 11. 1979/ poslední PJD, které se podařilo realizovat. Obkležené policií uniformovanou i neuniformovanou.

V Dívadle hudby průřez operou Ph. Glasse Einstein on the Beach, opět celé spektrum jazzu a rocku, profi i amatérského. V programu věnovanému alternativní scéně vyšel manifest "Úkoly české alternativní hudby", který v 21. bodech formuloval otevřený odklon od oficiální kulturní politiky.

10. PJD na jaře 1980 byly včas "nepovoleny" kulturním inspektorátem MVP.

Měly na nich účinkovat i některé čelné kapely hnutí ROCK IN OPPOSITION /cca 10 souborů z celé západní Evropy/, jako jediná památka na ně zbyl plekát.

11. PJD duben 1982 - na poslední chvíli zekázány. Připravena rozsáhlá policejní provokace proti JS, kterou se však podařilo obětavostí aktivistů JS již v zárodku paralyzovat.

Tři švédské kapely s THIS HEAT z Anglie však přesto v Praze vystoupily v nouzových podmínkách malých sálů na okraji Prahy.

Delší významnou pořadatelskou aktivitu vyvíjele JS v rámci podpory české amatérské hudební základny. Přes značné potíže se téměř tři roky podařilo držet v Praze při životě JAZZ a ROCK Metodické centrum - amatérskou scénu, které měla dát možnost veřejného vystupování a konfrontace všem kvalitním souborům /bez ohledu na amatérský či profesionální statut/, které nemají možnost realizovat se na oficiální bázi. Koncerty probíhaly v průměru jednou za dva týdny.

Mimo uvedených periodických akcí, pořádala JS řadu delších koncertních a hudebně výchovných podniků nárazově. Jejich kompletní výčet dnes již nelze sestavit. Uvedme ze všechny např. spolupráci na organizaci XI. Amatérského jazzového festivalu r. 1977 /tzv. ČAJF/, petronát nad hudebně studijními semináři Jazzová škola hrou /od r. 1975/ atd.

B. Činnost publicistická a ediční

Páteří publikační činnosti Jazzové sekce bylo vydávání Bulletinu současné hudby JAZZ. První číslo /osmi-stránkové/ vyšlo koncem dubna 1972 u příležitosti 7.ročníku amatérského jazzového festivalu ČAJF. Poslední dvojčíslo 27/28 z roku 1981 má 140 stran, 51 článků a recenzi, bohatý fotografický materiál a v evropském měřítku vyjímečnou grafickou úpravu. Od dvacátého čísla byla pravidelnou přílohou časopisu tzv. Discorama - cca osm stran informací ze světa o nových deskách, hudebninách a knihách s hudební tematikou. Vydávání Bulletinu bylo zastaveno, protože po zásezech orgánů státní moci v tiskárnách, tyto nebyly nadále ochotny zakázky provádět, a pokud ano, tak ne v požadované kvalitě. /Vyřešení situace zřízením vlastní tiskárny, jak známo, není v Československu možné/. Jmenná bibliografie Bulletinu JAZZ byla samostatně publikována /viz. příloha/.

Delším periodikem v oblasti hudební publicistiky byl operativní zpravodaj "431088" vydávaný od května 1979 především pro informace o dění na domácí hudební scéně a vnitřních záležitostech Jazzové sekce. Vyšlo cca 15 - 20 čísel, poslední z nich již pouze v ciklos-tylovém provedení.

Dění v oblasti tradičního jazzu a blues byl věnován časopis novinového formátu "Dvanáctka".

Samostatnou zmínku zaslouží programy k Pražským Jazzovým dnům, které reprezentují cca 160 stran obsežného textu, zahrnujícího především dnes již unikátní informace o české amatérské jazzové a rockové scéně sedmdesátých let. Vydávány byly každé PJD počínaje čtvrtými.

Pro zájemce o soudobé československé výtvarné umění byla vydávána edice monografií "Situaace". Cca dvaceti-stránkové publikace obsahující profil výtvarníků a černobílé reprodukce děl. Celkem bylo vydáno 15 monografií /viz příloha/. Vydávání bylo ukončeno opět proto, že tiskárny dostaly zákaz přijímat od JS zakázky.

Po definitivním zákezu PJD roku 1982 se Jazzová sekce plně soustředila na činnost ediční. Byla založena edice Jazzpetit, věnující se široké škále žánrů soudobé kultury a jejích vztahům. Doposud publikovaná řada představuje ojedinělý soubor děl, uveřejněných v Československu vesměs poprvé. Celkem bylo k vydání připraveno 25 titulů /viz příloha/, z nich čtyři byly zabaveny v tiskárně v celém nákladu, včetně rukopisů.

Aktuální otázky kulturního dění měly být řešeny v drobných publikacích edice "DOKUMENTY". Vznikla roku 1984 a podařilo se vydat pouze první dva tituly: "Rock na levém křídle" reagoval na kampaň nepochopitelně rozpoutanou čs. sdělovacími prostředky proti eventgardenům a politicky pokrokově orientovaným směrům soudobé hudby. "Jeroslev Seifert: O poetickém a lyrickém stavu ducha" bylo jediným českým uveřejněním proslovu nositele Nobelovy ceny za literaturu ku příležitosti jejího převzetí. Třetí publikace, tématicky do jisté míry nevezující na předchozí, byla v tisku zabavena.

Teoretickými problémy současné hudební scény se zabýval ve svých přednáškách aktivista Sekce V. Marek. Přednášky byly písemně zpracovány do několika brožur, vydána a distribuována byla pouze první z nich, další pokračování zastavilo zatčení autora a vzápětí členů výboru JS. Cyklus měl název "Dveře".

Mimo programové edice vydávala Sekce příležitostné publikace, např. monografie výtvarných umělců /E. Kmentová, A. Šimotová/, přednášky, manifesty s interview /Petr Kotík, Punk-rock, Česká alternativní scéna, Jan Skácel: Malé recenze atd./

Ze zmínku stojí dále dlouhodobá spolupráce aktivistů JS na redakci encyklopedie "Kdo je kdo v čs. jazzu" připravené a nikdy nevydané státním nakladatelstvím.

Z technických důvodů nebyl realizován projekt edice moderní poezie "TANGENS".

C. Aktivita společenská a propagační

Příkadem angažovaných a nekompromisních postavů členů Jazzové sekce by se dalo uvést nepochybně. Ze všechny se zmíníme několik nejvýznamnějších osobností.

Počínaje prvními Pražskými jazzovými dny r. 1972 se JS nepřetržitě hlásila k odkazu nejvýznamnějšího české-

ho skladatele Jaroslava Ježka, přestože v té době bylo jeho jméno v oficiálních mediích tabu. /Později, když byl spolu s Osvobozeným divadlem nenápadně rehabilitován, bylo aktivistům Sekce zabránováno účastnit se pietních akcí u jeho hrobu organizovaných Ministerstvem kultury/.

Roku 1984 se několik delegátů JS zúčastnilo Mírového kongresu v Praze, bohužel pouze na počátku jednání. Další přítomnost a účast v diskusi jim byla pořadatelskou službou a bezpečnostními orgány znemožněna.

Roku 1985 si Sekce připomněla 40. výročí ukončení druhé světové války a vzniku Organizace spojených národů vysezením sadu OSN v Praze 4, který má tč. několik set stromů, a vztýčením pomníčku k této příležitosti. Ze to byli funkcionáři JS potrestáni pořádkovou pokutou, protože pomník nebyl schválen příslušnou komisí.

D. Výstavy, soutěže

Během existence JS byly průběžně instalovány výstavy fotografií, grafik apod. - převážně nekonformních amatérských autorů.

Vyjímečným projektem v tomto směru byl tzv. Minise-lon - příležitost umělecky ztvárnit prostor dřevěné krabičky cca 20 X 20 cm pro více než 300 výtverníků. Vzniklý soubor má jedinečnou uměleckou i dokumentární hodnotu.

V rámci oslav 40. výročí osvobození Československa od fašistické okupace připravila Jazzová sekce rozsáhlou expozici dosud nikdy neuveřejněných unikátních fotografických dokumentů z průběhu Pražského povstání a triumfálního vjezdu Sovětské armády do Prahy roku 1945. Uspořádání výstavy nebylo Národním výborem povoleno.

Díky událostem ze začátku září 1986 nebylo možno uzavřít dětskou výtvernou a amatérskou literární soutěž -vyhlášenou k 15. výročí založení JS, resp. 40. výročí ukončení II. světové války.

E. Služby členům

Pro potřeby členů zřídila sekce knihovnu čítající kolem 800 svazků odborných hudebních publikací, průběžně doplňovanou zejména zahraničními periodiky, čítárnu a videosál. Dále půjčovnu kazet, tématicky nevezujících zejména ne články v Bulletinu JAZZ a v dalších publikacích vydávaných sekci.

Příležitostně byly pořádány tématické přednášky k různým hudebním žánrům, někdy s účastí zahraničních lektorů /prof. R. Sebloeki, D. Robertson - obe USA, e.j./.

V městech a rozsáhlejší členskou základnou/Erno, Bratislava/ byly organizovány weekendy s JS - pestré programy zahrnující zprávu o činnosti JS, hudební přednášky, distribuci publikací a obvykle koncert přední amatérské skupiny.

EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE

ELDRIGE, Roy	21
Elektron.hudba v Německu	27
ELLINGTON, Duke	9
ELLIS, Don	21
EMERSON LAKE AND PALMER	21
ENO	23
ESTES, Sleepy John Adam	23
ETRON FOU LÉLOUBLAN	25, 26
EVANS, Gil	13
EXTEMPORE BAND	27
EXTEMPORE ROCKAJOKES BAND	20

FFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFF

FAUST	27
FAVRE, Pierre	24
FERGUSON, Maynard	23
FLYING LIZARDS	27
FRIPP, Robert	15, 16
FUGS	24
FURIOUS PIG	27
FUTURISMUS A HUDBA	27
FIFTH DIMENSION	6

GGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG

CANDHARVA	27
GANG OF FOUR	27
GARNER, Erroll	11
GENTLE GIANTS	21
GEHARDT, Ladislav	21
GHEE, Brownie Mc	14

GIBBS, Mike	26
GILLESPIE, Dizzy	20
GINSBERG, Allen	26
GLASS, Phil	23, 27
GLAWISCHNIG, Dieter	27
GOMEZ, Eddie	26
GONG	23
GOODMAN, Benny	11
GORDON, Dexter	3
GRATEFUL DEAD	23, 24, 25
GRUDUP, Arthur "Big Boy"	13
GRYPHON	23
GRYGAR, Milan	24
GUTHRIE, Woody	21

HHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH

HÁLA, Kamil	5
HAMPTON, Lionel	10
HANCOCK, Herbie	14
HAYES, Tubby	7

HELL, Richard	23
HENDERSON, Joe	21
HENRY COW	27
HERMAN, Woody	10
HIGGINSBOTHAM, Jay C.	7
HILLAGE, Steeve	19
HOLIDAY, Billie	15
HOOKE, John Lee	18
HOPKINS, Lightnin	16, 23
HRABAL, Bohumil	26
Hudba přírodních národů	27
Hulan, Luděk	4, 11, 24
HÚSCAVA, Dušan	21

IIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII

INTYRE, Ken Mc	27
----------------	----

JJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJJ

JARRE, J.M.	21
JARRETT, Keith	23
JARZEBSKI, Pawel	12
JAZZ ROCK	12, 24
JAZZ ve filmu	16
JEFFERSON AIRPLANE	19, 20
JENKINS, Leroy	25
JEŽEK, Jaroslav	17
Jiženské blues	26
JONÁŠ, Gabriel	15, 21
JOPLIN, Janis	19
JUNK, Petr	9

KKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKK

KILHETS	25
KINDLER, Steve	21
KIRK, Roland	23
KLUSAK, Vědimír	9
KOIVISTOINEN, Eero	26
KOŠVANEC, Svatopluk	24
KOŽELUH, Miroslav	25
KRAFTWERK	26
KRAJNÍK, Josef	11
KRÁL, Václav	25
KRATOCHVÍL, Martin	5, 12, 18, 21
KŘIVÁNKOVÁ, Mirka	23
KUNÍK, Běda	26

LLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLL

LATIN JAZZ	26
LAUGHLIN, John Mc	12, 13, 21, 25
LED ZEPPELIN	18
Lesní zpěváci	27

LEWIS, Mel 4,13
LIPA, Petr 21
LIVING THEATRE 27
LLOYD, Charles 7,16

MM

MAGMA 26
MAHAVISHNU ORCHESTRA 9,12
MACHITO 26
MAKOWICZ, Adam 15
MANGELSDORF, Albert 20
MANZANERE, Phil 23
MANZONI, Piere 27
MARLEY, Bob 21
MAYALL, John 12,13,14,19,21
MC 5 24
METABOLIST 26
METROPOLITAN JAZZ BAND 7
MEZERA, Karel 11
MILER, Karel 23
MINGUS, Charles 14
MOMBASA 24
MORAN, Gayle 22
MOREIRA, Airto 23
MULLIGAN, Gerry 19
MX-80 SOUND 27

NNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNN

NAMYSLOWSKI, Zbigniew 21
NELSON, Oliver 18
NEW ORLEANS SCENE 24
NEW YORK SCENE 23
NICO 24
NICOLOS, Magie 25
NICHOLS, Albert 1
NIEMEN 27
NOVI 21
NOVÝ TRADICIONAL 21

OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO

OLD TIMERS SLANÝ 1
ORY, Kid 5
OSSIAN 23

PPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPP

PADRŮNĚK, Vladimír 24
PARISH, Wilbur De 5
PRITCH, Harry 18
PASTORIUS, Jaco 21
PEDERSEN, N.-O.Oersted 18
PEACOCK, Annette 26
PERE UBU 24,26

PERRY, Frenk 27
P.I.L. 27
PINK FLOYD 18,19,20,22, 27
PONTY, J.-L. 13,23
POTTER, Selly 25
PUNK ROCK 23
PURIM, Flore 18,20

RRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR

RAE, Carmen MC 16
REED, Lou 24,26
REKVIEM ze 70.léta 27
REICH, Steve 25,27
RESIDENTS 24,27
RICH, Buddy 1,21
RIVERS, Sem 15
ROBINSON, Tom 27
ROCK A DIVADLO 23
ROCK IN OPPOSITION 27
ROLLINS, Sonny 21,24
ROSENGREN, Bert 25
ROSS, Diane 18
RUSSOLO, Luigi 27
RŮŽICKA, Karel 14

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

SALSA 26
SANTANA 10,12, 19
SAVARY, Jerome 27
SHEPP, Archie 14,26
SHORTER, Wayne 21
SCHULHAUSER, Franz 8,14
SCHULZE, Klaus 19
SCHWEIZER, Irene 25
SEIFERT, Zbigniew 16
SEX PISTOLS 27
SILVER, Horece 9
Skoumal, Petr 20
SMITH, Bessie 9
SMITH, Pettie 20
SMITH, Willie Lion 7
SNAKEGINGER 27
SOFT MACHINE 12
SPYRO GYRE 27
STANKO, Tomasz 24
STEALY DAN 24
STEHLIK, 25
STEIG, Jeremy 26
STEINBECK, John 27
STIVÍN, Jiří 7
STOCKHAUSEN, Karl-Heinz 18
STORMY SIX 27
SUICIDE 24

SUCHÝ, Jiří	21
SUN RA	19,25
SURMAN, John	24
SVOBODOVÁ, Eva	14
SZUKALSKI, Tomasz	19

TTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTT	
TERRY, Sonny	12
TELEVISION	23
TOMEK, Vladimír	5
TOMITA	18
TOWER OF POWER	21
TYRNER, McCoy	19

UUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUU	
UNIVERS ZERO	27
UNDERWOOD, Ian	21
URBANIÁK, Michael	14

VVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVV	
VAUGHAN, Sereh	9
VEJVODA, Josef	8
VELEBNÝ, Karel	7,9,15,24
VIKLICKÝ, Emil	18
VLIET, Don Ven	21,23,25

WWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWWW	
WAITS, Tom	23,25
WALDRON, Mel	16
WARD, Clara	5
WHEATER REPORT	21
WHITE, Bukka	15
WHO	18
WILSON, Teddy	14
WOLF, Howling	21

YYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYY	
YOUNG, Le Monte	25

ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ	
ZANLA MAMMAZ MANNA	27
ZAPPA, Frank	8,15,16,19,20,24
ZAWINUL, Joe	19,21,24
ZIPPE, Stenislav	25
ZNR	27

Edice Jazz - petit. Přehled vydaných titulů.

1. Rocková poezie
České překlady angažovaných textů některých rockových skupin z období 1966 - 1978 /např. Doors, Jethro Tull, King Crimson, Mothers of Invention, Pink Floyd, Yes aj./
2. O dada, surrealistu a českém umění
Polemický text významného čs. kritika a publicisty Jindřicha Chalupeckého
3. Pertitury /grafická hudba, fonická poezie, akce, parafraze, interpret/ Výběr z děl cca padesáti představitelů českého a světového tzv. syntetického proudu v současném umění
Autor Jiří Valoch.
4. Boris Vian
Výběr dosud nepublikovaných děl předního francouzského literáta a propagátora jazzu.
5. Český rock-and-roll
První historické zpracování vývoje čs. RNR od prvních pokusů do konce šedesátých let.
Autor: Vladimír Kouřil
6. John ONO Lennon
Vzpomínková publikace na zavražděného hudebníka, autentické ohlasy v ČSSR.
7. Hudba přírodních národů
Závažná studie o sociální úloze hudby v lidských společnostech, dokumentovaná na rozboru hudby tzv. primitivních národů. Autor : Zdeněk Juston
8. Hudba terezínského ghetta.
Historická studie doplněná řadou dokumentárního materiálu.
9. Obsluhoval jsem anglického krále
Jeden z nejlepších románů Bohumila Hrabala, v ČSSR nikdy oficiálně nepublikovaný.
10. Jindřich Štyrský
Fotografické dílo významného čs. meziválečného surrealisty
11. Minimal, conceptual, earth art I., II.
Dvoudílné seznámení s nejavantgardnějšími a nejkontroverznějšími směry v současném výtvarném umění.

12. **Rock 2000 A-K**
První díl třídílné encyklopedie světového rocku. Publikace obsahuje celkem více než dva tisíce hesel /rockových souborů a individualit včetně kompletních diskografií/ a je zřejmě unikátem v celosvětovém měřítku. Autor :Josef Vlček a kol.
13. **Dada**
Monografická publikace o významném uměleckém směru meziválečné avantgardy z pera renomovaného kritika, publicisty a překladatele Ludvíka Kundery. Rozsáhlý obrazový materiál.
14. **E. F. Burien**
Monografie o významné osobnosti čs. divadla a jazzové hudby z období před a po druhé světové válce. Autor J. Kládiva.
15. **Living Theatre**
Rozhovory o základních tvůrčích principech s představiteli jedné z nejvýraznějších divadelních scén šedesátých a sedmdesátých let. Doplněno reportáží z představení, organizovaného Sekcí při průjezdu divadelního souboru Prahou. Zpracovali Jaroslav Kořán, Petr OSLZLÝ
16. **Poslední z transportu**
Beletristické zpracování autentických zážitků historika J. Kládivy, který přežil tzv. transport smrti z koncentračního tábora.
17. **Tělo, věc a skutečnost v současném umění**
Soubor úvah českého kunsthistorika Petra Rezka.
18. **Stylistická cvičení**
První český překlad známého díla Raymondy Queneau. Ukázky z díla byly bez souhlasu překladatele a Jazzové sekce jako vydavatele uveřejněny v oficiálním literárním periodiku krátce poté, co byl rukopis knihy zabaven v tiskárně. Vytištění pro JS bylo později provedeno v jiné tiskárně. Překlad P. Ouředník
19. **Rock 2000 L-S**
Druhý díl hudební encyklopedie. V této variantě byl kompletní náklad zabaven. Přesto se některé výtisky objevují na černém trhu - konfiskátoři si zřejmě též potřebují občas přivydělat.
- Rock 2000 L-R**
V jiné provozovně realizovaná a normálně distribuovaná verze téže publikace. Z technických důvodů o jedno písmeno kratší.

20. Richard Brautigan
Výbor z díla významného myslitele.
Zabaveno v tiskárně, zmizelo neznámo
kam včetně rukopisu.
21. Případ Wágnier
Myšlenky a dílo významného romantického
skladatele v korespondenci a úvahách
Friedrich Nietzscheho. Překlad P.Rezek
22. Rock 2000 S-Z
Třetí díl encyklopedie.
23. Kat beze stínu
Beletrizovaná historie povstání ve vy-
hlazovacím táboře Osvětim - Treblinka.
Autor F.R.Kraus.
24. Hlava medúzy
Soubor kritických úvah o moderním výtvar-
ném umění. Hotový kompletní náklad zaba-
ven v tiskárně.
25. Dítě na skleníku
Výbor současné americké poezie.Zabave-
no v tiskárně.

Edice Situace . Přehled vydaných titulů

1.	Adriens Šimotová	Koláže,Objevy,Kresby
2.	Karel Miler	Možnosti
3.	Jitka Svobodová	Kresby, Objekty
4.	Milan Gryger	Kresby
5.	Eva Medková	Fotografie
6.	Stanislav Kolíbel	Mezi prostorem a plochou
7.	Jen Svoboda	Fotografie
8.	Eva Kmentová	Kresby,Plestiky
9.	Libor Fáre	Dialog projektu, Okno
10.	Václav Boštík	Obrazy
11.	Petr Štembera	Performance
12.	Karel Malich	Vědomí a kosmická energie
13.	Dalibor Chetrný	Prostorová orientace
14.	Hugo Demertiny	Modely
15.	Vladimír Jenoušek	Změny

Historie patnáctiletého boje o nezávislou existenci Jazzové sekce.

Úplnou historii Jazzové sekce zřejmě nesepíše nikdo. Sekce nepracovala pro historiky, ale pro své členy, a na pečlivé vedení kroniky či archivu nikdo neměl čas ani chuť - nač psát závět, když žijeme. Pokud existují podrobnější záznamy o činnosti a dokladové materiály, tak v rukou orgánů, které stěží budou mít zájem na publikování objektivních informací. Předem se proto omlouváme každému, kdo shlédá následující líčení v některém bodě nekompletní či zkreslené - nejedná se v žádném případě o úmysl.

Na základě rozhodnutí Ministerstva kultury ČSR /dále pouze MKČSR/ ze dne 4.7.1969, schváleného Ministerstvem vnitra ČSR /dále MVČSR/ dne 16.12.1969 došlo v uvedeném roce k založení Svazu hudebníků ČSR /dále SH/, jehož úkolem bylo stanoveno všestranně usilovat o rozvoj všech hudebních žánrů, připravovat a organizovat vystoupení profesionálních i amatérských umělců a popularizovat hudbu vůbec. Organizačně se SH členil na právně samostatné pobočky odpovídající administrativnímu rozdělení Československa na okresy, a podléhající ústřednímu výboru SH /dále ÚVSH/ volenému sjezdem SH. V rámci specializované činnosti měl ÚVSH i jeho pobočky možnost zřizovat jednotlivé odborné sekce.

Zhruba ve stejné době probíhalo schvalovací řízení k žádosti zástupců československých jazzklubů o vytvoření jednotné celostátní organizace sdružující zájemce o jazzovou hudbu. Bylo konstatováno, že cíle vytýčené pro tuto instituci se v mnoha bodech shodují s úkoly již schváleného SH a představitelé jazzového hnutí byli vybidnuti, aby se ke SH připojili a využili možnosti zřídit v jeho rámci sekci pro jazzovou hudbu. Protože jazzmani požadovali odlišné organizační schéma, než měl lokálně diferencovaný SH, totiž centralistický model s přímým spojením mezi výborem sekce a jejími členy, byl pro jazzovou sekci schválen samostatný organizační řád, zaručující jí v rámci SH plnou autonomii. Na základě stanov SH a organizačního řádu jazzové sekce proběhla dne 30.10.1971 v Praze ustavující konference Jazzové sekce Svazu hudebníků ČSR /dále JS/.

Tato dobrovolná zájmová organizace začala bez jediného placeného funkcionáře neobyčejně činně využívat možnosti kulturní aktivity, uložené ustavujícími dokumenty a brzy získala širokou členskou základnu. Zpočátku se její činnost těšila podpoře státních kulturních orgánů, nikdy se však nejednalo o podporu materiální. Vše, čeho JS za svou patnáctiletou existenci dosáhla, bylo vždy pouze výsledkem dobrovolné práce aktivistů a podpory členské základny.

První křížení zájmů JS a státních orgánů nastalo asi po pěti letech, kdy rozsáhlá aktivita JS začala příliš vyboč-

vet z rámce zkonstatačného, uniformního úřednického modelu oficiální kultury, který se v sedmdesátých letech v Československu pevně zakydlel. Hlavním zdrojem konfliktů byla především tendence dát co nejširší možnost amatérské hudební scéně a experimentálnímu uměleckým žánrům bez cenzurních zásahů a úporná snaha udržet krok s kulturním děním ve světě. Široká podpora, jež si tento trend získal zejména mezi mládeží, byla příliš pravdomluvným zrcadlem pro bezzubou a jelovou kulturní politiku profesionálních pracovníků ministerstev kultury, uměleckých agentur i vlastního Svazu hudebníků, který čím dál otevřeněji hájil zájmy profesionálních hudebníků.

K otevřenému mocenskému zásahu došla poprvé v rámci 5. Pražských jazzových dnů /dále PJD/ v dubnu 1977, kdy nebylo povoleno vystoupení některých nekonformních amatérských souborů. Represe pokračovaly policejními zásahy při pravidelných koncertech pořádaných sekci v tzv. Rock a Jazz metodickém centru / v té době stále československé scéně otevřeně tvorbě amatérů / a postupnou likvidací centra. Vyvrcholení první etapy pacifikace JS nastalo na jaře 1978, kdy se UV a některé pobočky SH na nátlak MKČSR pokusily prosadit zrušení JS v rámci SH. Došlo k bouřlivému jednání UVSH, kterého se nečekaně zúčastnilo několik stovek členů SH a JS, jejichž solidarita zamýšlenou likvidací sekce obrátila proti jejím iniciátorům. Složení UVSH dooznalo podstatných změn a pozice JS v SH se spíše upevnila. Pro státní orgány to však bylo signálem narůstajícího nebezpečí ztráty kontroly nad početnou organizací celostátní působnosti.

Rok 1978 byl významný pro JS ještě z jednoho důvodu-JS byla přijata jako kolektivní člen Mezinárodní Jazzové federace při HR UNESCO.

Veškerá činnost JS vycházela vždy z přísného dodržování vlastních stanov a československých zákonů, a proto postih za ni nemohl být nikdy realizován legální cestou. Perzekuce, jichž se JS od konce sedmdesátých let stala každodenním terčem, se proto odehrávaly vešměs na nezákonné bázi, formou ústních a telefonických příkazů či zákazů bez jakéhokoli právního podložení. JS se rozhodla na tyto postupy nereagovat a v činnosti pokračovala s čistým svědomím. Státní orgány, především MKČSR, je proto uplatovaly hlavně vůči neinformovaným institucím, se kterými JS byla nucena spolupracovat, t.j. tiskárnám, provozovatelům hudebních sálů a kulturních zařízení, kulturním odborům místní správy atd. Práce sekce narážela na čím dál více překážek na nečekaných místech.

JS sama přitom neutále vyvíjela iniciativu směřující k vyjasnění pozic, navázání dialogu a obhajobu své práce. Za dobu své existence odeslala různým státním orgánům stovky dopisů se žádostmi o vysvětlení, metodickou pomoc či alespoň

o osobní přijetí u některého zodpovědného činitele. V rozporu s elementárními právními normami i s pravidly slušného chování na ně nikdy nebylo odpovězeno. Naprostá ignorance měla za následek skutečnost, jejíž konstatování v kontextu dlouhodobého zezení proti JS je přinejmenším překvapivé; sekci za uplynulých patnáct let nikdy nebyl oficiálně vytknut jediný nedostatek v její činnosti. Perzekuce přicházely bez předchozího varování i bez následného vysvětlení.

9. PJD v listopadu 1979 se odehrály za vydatné asistence SNB, 10. PJD na jaře 1980 byly úředně "nepovoleny". V roce 1981 byla definitivně policií a odborem kultury národního výboru znemožněna činnost Rock a Jazz metodického centra. Začalo být čím dál obtížnější najít tiskárnu pro výrobu bulletinu Jazz, jehož poslední číslo musela být zhotovena v několika různých provozovnách po částech. Městské knihovny, které pravidelně odebíraly materiály vydávané JS, začaly objíždět úřední pracovníci MKČSR a publikace zabavovat, včetně děl věnovaných specificky protifašistické tematice. 11. PJD, připravené na duben 1982, byly telegraficky zakázány kulturním odborem národního výboru v noci před zahájením, tedy v době, kdy se již do Prahy sjelo několik tisíc mimopražských posluchačů. V prostorách kolem sílu Huserna, kde se měl festival odehrávat, byl připraven rozsáhlý policejní zásah proti tzv. nezákonnému shromažďování, ježmuž se podařilo zabránit díky obětivosti dobrovolných pořadatelů a mimořádné kázni návštěvníků - členů a příznivců JS, kteří byli na místě vylepěnými plakáty pravdivě informováni o důvodech neuskutečnění akce. To bezmála stálo zdraví tehdejšího vedoucího odboru kultury, který přišel osobně dohlédnout na průběh nezahájení a k údivu přítomných, včetně náhodných obodců, křičel na pořadatele před zavřeným sálem doslova: "jak to, že jste tam nenapsali zrušeno z technických důvodů? To, co jste udělali, si u nás nemůže dovolit nikdo, rozumíte, NIKDOJ".

Po r. 1981 se naplno obnovily vnitřní rozbroje ve SH, kterých MKČSR vydatně využívalo ke zvyšování tlaku na likvidaci JS. Zde je třeba zaznamenat, že mezi kompetentními činiteli MKČSR se nikdy nenašel takový, který by byl ochoten nést za zrušení JS jmenovitou zodpovědnost a neustále se hledal "mouřonin", jenž by provedl špinavou práci. ÚVSH se po roce 1980 několikrát usnesl a schválil rozpuštění JS, pokaždé však jednoduchá analýza z hlediska útenu SH uká-

JS/ a přímo řízení MKČSR. Předpokládalo se, že rozsáhlá členská základna JS dostane po jejím rozpuštění "příležitost" začlenit se konečně do státu dokonale kontrolované organizace. Dále bylo třeba vytvořit styčnou bázi pro státní kontakty s MJF a se světovou jazzovou veřejností vůbec a také jakousi výkladní skříň čs. oficiálního jazzu. K tomu všemu měla posloužit Česká jazzová společnost.

Budoucnost ukáže, jak splní ostatní své úkoly. Pokud se týká převzetí iniciativy JS, dočkaly se úřady zklamání. Členové JS neprojeвили o práci jazzové společnosti zájem a JS nebyla fakticky zrušena. V rámci SH se podařilo najít kompromisní řešení, vyhovující požadavku MKČSR a zároveň umožňující zachovat kontinuitu aktivity JS. Usnesením ÚVSH ze dne 15.7.1983 byl zrušen samostatný statut JS a tím právně zanikla Jazzová sekce Svazu hudebníků ČSR. Zároveň však byla zřízena Jazzová sekce při pražské pobočce SH a převzala činnost JS se vším všudy: členskou základnu, dobrovolné funkcionáře, pracovní místnosti - zůstalo vše beze změn. Vzhledem k tomu, že Pražská pobočka /dále PPSH/ měla své vlastní kontroverzní zájmy ve vztahu k ÚVSH a k MKČSR (vyplyvajícím rovněž z "příliš" zdravé aktivity, v tomto případě v oblasti zprostředkovávání angažmá amatérským hudebním tělesům různých žánrů/, došlo sjednocením JS a PPSH na nějakou dobu k vytvoření dostatečné protiváhy byrokratickým tlakům a JS mohla pokračovat v činnosti s nezmenšeným úsilím. Důsledky tohoto troufalého postupu se však dostavily brzy a administrativní zásehy proti sekci nebyly nebyvale širokého záběru.

Bylo zablokováno bankovní konto JS. V tiskárnách byly bez náhrady zabavovány celé náklady již vytištěných publikací. Předseda výboru JS pan Karel Šrp byl propuštěn ze zaměstnání - z důvodu údajné reorganizace podniku se jeho funkce prý stala zbytečnou, přestože pak na jeho místo musely být přijaty dvě jiné pracovní síly. Na Mezinárodním bienále užitě grafiky v Brně bylo několik týdnů po zahájení odstraněna expozice výtvarníka sekce a člena výboru JS Josky Skalníka. Růvodní majitel domku, ve kterém se nacházely redakční místnosti JS, pan Josef Kupka byl opakovaně zván na národní výbor, kde byl hrubě a absurdně obviňován z porušování zákona o hospodaření s byty, několik hodin po jedné z takových návštěv skončil na následky náhlé srdeční příhody. K hloubkové revizi činnosti celého SH se zvláštním zřetelem na práci PPSH a JS byl přizván Výbor lidové kontroly ČSR. Revize trvala řadu měsíců, nezdá se, že by byly zjištěny závažné nedostatky, JS však nebyla s jejími výsledky nikdy pořádně seznámena. Za některé akce byli členové výboru JS paradoxně pokutováni - např. za vztyčení pomníčku k výročí ukončení druhé světové války a založení OSN. A tak dále.

Dne 19.7.1984 vydalo MVČSR, pravděpodobně na opakovaný nátlak MKČSR rozhodnutí, kterým pozastavilo činnost SH

na tři měsíce s úkolem, aby do té doby byla provedena likvidace jednotlivých sekcí v rámci SH, vyřešen problém pražské pobočky a zrušena veškerá ediční a vydavatelská činnost. Rozhodnutí se opíralo o zákon č. 126/68 Sb., zřízený v mimořádně komplikovaných podmínkách roku 1968 pro potřeby vnitropolitické konsolidace. PPSH podala proti tomuto rozhodnutí odvolání, o kterém dosud nebylo rozhodnuto.

ÚVSH se v nadějích, že lze ještě něco zachránit, v září na svém zasedání za přítomnosti pracovníků MKČSR a po vyloučení zástupců PPSH z účasti na jednání, usnesl vyhovět všem požadavkům a ze strany MKČSR byla na oplátku na místě přislíbena maximální podpora v další činnosti SH. Pár týdnů na to byl však rozhodnutím civilně - správního odboru MVČSR ze dne 22.10.1984 SH zrušen. Příslušecný mučenímohl být konečně odstraněn. Rozhodnutím ministra vnitra z 21.1.1985 byl zamítnut opravný prostředek proti usnesení MVČSR, který SH podal, a od té doby MVČSR a další státní orgány povezuji SH včetně JS za zrušené.

Pražská pobočka však bezprostředně po doručení uvedeného rozhodnutí z 21.1.1985 požádala Městský soud v Praze o přezkoumání zákonnosti postupu MVČSR, protože z řady důvodů nepovažovala aplikaci zákona č. 126/68 Sb. vůči SH za adekvátní. V rozporu se zákonnými normami městský soud odmítl o stížnosti jednat a řízení zastavil. Proti tomuto postupu podala PPSH i JS odvolání u nejvyššího soudu ČSR, který je 29.11.1985 zamítl způsobem, který připomínal odhození horkého bramboru. Rozhodnutí nabylo právní moci doručením dne 15.1.1986 a teprve tímto datem počínaje by se dalo uvažovat o tom, že zrušení SH je právně účinné a vykonatelné, byť s ohledem na všechny okolnosti přinejmenším pochybné.

Mimo uvedené právní procedury se JS dále obrátila na Generální prokuraturu s podnětem ke stížnosti proti porušení zákonnosti - zamítnuto. Členové sekce se na základě ústavního zákona o čs. federaci obrátili k Ústavnímu soudu ČSR, aby posoudil ústavnost zákona 126/68 Sb. a k němu vztahená zákonná opatření. Ústavní soud však v Československu nebyl dosud zřízen a na rozsáhlou občanskou iniciativu nepřišla ani jedna odpověď. V zájmu zachování kontinuity své práce požádala v lednu 1986 JS ONV v Praze 4 o registraci své činnosti, žádost je dosud nezodpovězena, a proto postoupena nadřízenému NVP.

Paralelně s výše pouze stručně naznačeným chytáním větru pokračovala velmi konkrétní serie represivních akcí proti JS. Začátkem r. 1985 byla JS vyrozuměna, že jí byla zrušena poštovní příhrádka a nějakou dobu na to bylo listonosce pod pokutou zakázáno doručovat jakoukoli záležitost adresovanou JS přímo do místa jejího působení. U příležitosti 17. sjezdu KSČ se konala tisková konference, na které státní představitel /!/, konkrétně ministr kultury

SSR Válek, obvinil JS z dluhu několika milionů korun na deních /stejnou historku nedávno zopakoval prezident České hudební společnosti pan Matzner pro agenturu ČTK/. Je zřejmé, že uvedená suma je možná vyšší, než celkový obrát JS za několik posledních let, mimo to jsou k dispozici každoroční potvrzení finanční správy o kontrole odváděných daní, nehledě k tomu, že za takovou částku už by někdo dávno byl potrestán, a to asi nejen z JS.

2.9.1985 proběhly nečekaně domovní prohlídky u tří členů výboru JS Karla Srpa, Vladimíra Kouřila a Josky Skalníka. Byla jim odebrána řada věcí, z nichž zdaleka ne všechny souvisely s činností JS, včetně např. cestovních pasů. Proti K. Srpovi bylo zahájeno trestní stíhání pro podezření ze spáchání trestného činu dle § 127 trest. zákona /získávání neoprávněných výhod pro socialistické organizace/.

Do roka a do dne /svěrázný druh humoru?/ se příhoda opakovala, tentokrát kromě jmenovaných ještě u dalších čtyř funkcionářů JS - Tomáše Křivánka, Čestmíra Hunáta, Vlastimila a Miloše Drdů - v poněkud tragičtějším kontextu. Všechna sedm uvedených členů JS bylo zatčeno a obviněno z nedovoleného podnikání dle § 118 tr.z. Následovala řada výsledků dalších aktivistů JS i řadových členů v celostátní součinnosti bezpečnostních orgánů, zastrasování, odebírání publikací vydaných JS atd.

Přes nespornou neshleditelnost zadržovaných členů výboru se příslušníci JS ani teď nevzdali a svoji existenci se snaží i ve velmi omezených možnostech a za značného rizika uhájit. Měsíc po zatýkání byl ustaven prozatímní výbor z okruhu aktivistů, kteří měli k činnosti řádného výboru nejbližší. Tento pracovní výbor vyvíjí úsilí o udržení kontinuity práce JS do doby, kdy se řádný výbor bude opět moci ujmout svých funkcí, o informování členů JS o nejnovějších událostech atd. Dne 24.10.1986 se obrátil na účastníky začínajících Vídeňských jednání konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě se žádostí o pomoc při důstojném řešení bezradějně zamotané situace. Tento akt představuje otevřený konec příběhu o patnáctileté existenci jedné nezávislé kulturní organizace v Československu - historie čím bližší dnešku, tím složitější a temnější. Doufejme, že budoucnost přinese proces opačný a že stojíme na prahu postupného vyjasňování.

Závěrem ještě projev formální poctivosti: je nevhodné upírat komukoli oprávněné zásluhy. Dovolíme si připomenout několik osob, jejichž podíl na vzniku současné krize je nepopíratelný. Jsou to například pánové Kaiser, Kohout, Lebeda, Mácha a další pracovníci Ministerstva kultury ČSR; pánové Trojan, Svoboda, Cynert a další. Vyuvalí i současní pracovníci odboru kultury NVP; paní Cajthamlová a Gartnerová z Výboru lidové kontroly ČSR; pánové Zelenka, Maren, Loos, Beznoska

a řada dalších více či méně samozvaných funkcionářů Svézu hudebníků ČSR; pánové Vacho, Špírk a mnoho jiných příslušníků SNB; pan Matzner a další představitelé České jazzové společnosti; z kolegiální úcty k práci, kterou vykonali ve svém oboru nejmenujeme některé činitele Sekce mladé hudby a některé profesionální hudebníky. Touto cestou jim všem děkuje 7000 členů JS za spolupráci.

DOKUMENTY č.4 - JACÍ JSME

Shrnutí výsledků ankety o problémech současného kulturního života a o postavení Jazzové sekce v československé společnosti.

Vydala Jazzová sekce, člen mezinárodní Jazzové federace při hudební radě UNESCO pro potřeby svých členů.

Zpracoval kolektiv autorů.

Vydáno k 15.výročí založení Jazzové sekce. © Praha 1986

